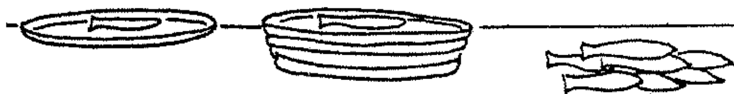
dezvolta uşurinţa de a-şi menţine echilibrul. Repetarea acestei activităţi va motiva copilul să-şi exerseze echilibrul.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzile;*
- *conştientizarea ritmului sunetelor unei tobe;*
- *încrederea în sine;*
- *uşurinţa de a-şi menţine echilibrul şi de a merge în vârful picioarelor.*

Doi ani - Săptămâna 52

Bucăţi colorate

Folosiţi o bucată de hârtie glasată roşie, una albastră şi una galbenă şi decupaţi cinci forme de peşte din fiecare foaie de hârtie, deci un total de 15 peşti. Lipiţi câte un peşte din fiecare culoare pe o farfurie separată de carton.

Amestecaţi ceilalţi peşti coloraţi şi puneţi-i pe fiecare în parte pe o suprafaţă plană, preferabil pe podea. Explicaţi-i copilului să pună toţi peştii roşii în farfuria roşie, toţi peştii albaştri în farfuria albastră şi toţi peştii galbeni în farfuria galbenă.

Repetaţi această activitate şi lăudaţi-l pentru că a prins atât de mulţi peşti. Număraţi cei patru peşti din farfuria roşie, cei patru peşti din farfuria albastră şi apoi cei patru peşti din farfuria galbenă. Nu număraţi peştii care sunt lipiţi pe farfurie decât dacă îi numără copilul. Dacă îi numără, spuneţi-i că unul mai mult decât patru înseamnă cinci. Acum este timpul potrivit să vă asiguraţi că ştie cele trei culori primare: roşu, albastru şi galben.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a culorilor roşu, albastru şi galben;*
- *uşurinţa de a recunoaşte şi de a potrivi peştii coloraţi;*
- *abilitatea de a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conştientizare mai bună a conceptului numărului patru, care împreună cu unu fac cinci.*

PARTEA a IV-a

De la trei la patru ani

Introducere

Eul copilului de trei ani este mai bine conturat. Vrea să-i mulţumească pe adulţi şi este mai independent. Vocabularul i s-a îmbogăţit şi este interesat de cuvinte. Înţelege explicaţiile simple şi este capabil de raţionamente corecte.

Poate prezenta mai mult interes pentru activităţile motorii fine datorită coordonării mai bune a muşchilor mici. Totuşi, activităţile muşchilor mari îi vor consuma cea mai mare parte din energie, ei fiind angajaţi în acţiuni ca alergarea, săritul, pedalarea, săritul într-un picior, alunecarea, aruncarea şi prinderea unei mingi, galopatul.

Poveştile, poeziile, ritmul, cântecele, dramatizările şi muzica alcătuiesc cea mai mare parte a lumii lui. Îl amuză în continuare să-şi inventeze un tovarăş de joacă imaginar şi poate lega prietenie cu el, chiar dacă este în stare să se joace scurte perioade de timp şi cu un alt copil real.

Îl captivează jocurile simple, în care cerinţa este de a realiza corespondenţe în funcţie de anumite criterii, şi jocurile de ghicit. Înţelege conceptul de număr pentru numerele doi şi trei, chiar dacă este capabil să numere şi mai departe. Este o vârstă a curiozităţii, în care copilul pune multe întrebări, pentru că explorează şi se adaptează mediului în care trăieşte.

Notă: Autorul şi editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greşită a materialelor sau a recomandărilor. În activităţile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea şi siguranţa copilului; supravegherea din partea adultului este esenţială.

Trei ani - Săptămâna 1

Bate mingea!

Alegeți o minge care sare bine și pe care copilul o poate prinde ușor în mâini. Dacă mingea este prea mică, copilul o va ține greu în mâini. Este recomandată o minge cu diametrul de 20-25 cm.

Arătați-i copilului cum să lase să-i cadă mingea din mâini și cum să o prindă când sare în sus. Puneți-l să urmărească mingea când cade și sare în sus, astfel încât să poată anticipa poziția ei pentru a o prinde exact la momentul potrivit. Explicați-i că batem mingea atunci când o lăsăm să cadă și, când sare în sus, o prindem. Repetați acțiunea de mai multe ori, spunând: „Jos și sus".

Lăsați-l să țină mingea, să o lase să cadă, urmăriți-l cum o bate și încearcă să o prindă. Stați în spatele lui și, dacă este nevoie, ajutați-l să lase mingea să cadă și să o prindă. Coordonarea ochilor și a mâinilor la momentul potrivit este dificilă pentru unii copii. Repetați această activitate astfel încât copilul să-și dezvolte îndemânarea de a bate mingea.

Încurajați-l să prindă mingea doar cu mâinile, fără să-și atingă corpul. Dacă are nevoie să-și folosească trupul pentru a prinde mingea, evitați să-l corectați printr-o propoziție negativă. Pur și simplu, arătați-i că ar trebui să prindă mingea fără să-și atingă corpul. Dacă persistă, nu băgați în seamă stilul incorect până când copilul își dezvoltă o mai mare abilitate de a anticipa poziția mingii în mișcare.

Altă dată, numărați de câte ori poate copilul să lase să cadă și să prindă mingea fără să greșească. Astfel, el va deveni conștient de progresul său și va înțelege sensul numărătorii.

Pentru a face bătutul mingii și mai distractiv, copilul se poate amuza aruncând mingea într-un perete, în zidul unei clădiri sau într-o plasă din care să ricoșeze, lăsând apoi mingea să cadă pe podea sau pe pământ înainte de a o prinde. Aceasta îl va ajuta să-și îmbunătățească îndemânarea de a prinde mingea. De asemenea, va învăța mai bine numerele dacă numără de fiecare dată când aruncă mingea la perete și apoi o prinde.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mâini;*
- *îndemânarea de a arunca și a prinde mingea;*
- *noțiunile „jos" și „sus";*
- *simțul tactil (atunci când prinde mingea);*
- *capacitatea de a număra în ordine;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 2

Sari și distrează-te!

Săriți în jurul camerei sau afară cât de lent puteți pentru a arăta copilului cum să sară. Spuneți-i copilului că săriți și că ați vrea să învețe și el cum să sară. Săriți foarte încet și spuneți: „Pășește, hop!". Schimbați piciorul și spuneți: „Pășește, hop!" din nou. Încurajați copilul să urmărească și să încerce să sară, în timp ce dumneavoastră continuați să săriți foarte lent. Apoi arătați-i copilului cât de distractiv este să sari repede.

Țineți-l pe copil de mână și încurajați-l să pornească cu același picior ca dumneavoastră. Continuați să spuneți: „Pășește, hop! Pășește, hop!" în timp ce încercați să săriți în același timp cu copilul. Copilul poate „să se prindă" în joc imediat sau poate fi foarte neîndemânatic și reținut. Dacă pare a avea dificultăți, opriți-vă și încercați altă dată. Spuneți-i copilului că o să jucați „Pășește, hop!" mai târziu.

Încercați să atrageți copilul bătând din palme atunci când spuneți „Pășește, hop"; puteți folosi și o numărătoare „1-2". Copilul poate fi prins în joc sau poate să se plictisească. Oricum ar fi, încercați să faceți exercițiul des, dar numai atunci când copilul este dispus să-l facă. Spunând „Pășește, hop!" în diferite momente, timp de zile și săptămâni, veți reuși să stabiliți o obișnuință de joc ritmic cu copilul, și ritmul va fi transferat picioarelor. Încercați!

Dacă nu ați avut succes cu săritul, încurajați copilul să meargă la trap ca un poney. Aceasta se realizează cu pași scurți și repezi. Picioarele vor înainta puțin cu pași mici și vioi, atunci când copilul merge la trap. Copilul poate fi atras să meargă la trap până la un anumit reper, dacă îi cântați următorul cântecel: „Trap, trap, trap, mic poney, trap!". Repetați, și în curând copilul încerca să reproducă și el cântecelul.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră (gambă și labă);*
- *un simț al ritmului la sărit și mers la trap;*
- *abilitatea de a asculta și a observa;*
- *coordonarea ritmică la bătutul din palme;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 3

Bate, bate, bate

Un ciocan mic va fi ideal pentru copilul care face această activitate. Dacă nu aveți un ciocan mic, va fi foarte bun și ciocanul tăticului. Este necesară o precauție

extremă la folosirea ciocanului mare. Veți avea, probabil, nevoie să ajutați copilul să-l țină sau să-i sugerați să-l folosească cu ambele mâini.

Faceți rost de câteva cuie cu floare mare și de o bucată de lemn moale, potrivită spre a fi folosită de copil pentru a bate cuiele. Bateți cinci cuie ușurel în lemn, lăsând câțiva centimetri între cuie.

Numărați cuiele împreună cu copilul, astfel încât să înțeleagă că există cinci cuie. Arătați-i cum să țină și să folosească ciocanul. Spuneți-i să bată unul dintre cuie în întregime în lemn. Ajutați-l dacă este nevoie. Copilul va insista probabil să se descurce singur. În acest caz, lăsați-l să bată cuiele rămase în lemn. Va fi nevoie de o supraveghere foarte atentă, dar copilul va fi încântat de această experiență.

Atunci când cele cinci cuie au fost bătute în lemn, bateți ușor încă cinci cuie în lemn pentru copil. Dacă simțiți că este destul de îndemânatic, lăsați-l să încerce să bată el cuiele de la început. Va avea nevoie fără îndoială de ajutor. Numărați cele cinci cuie din nou împreună pentru a înțelege conceptul numărului cinci.

După multă practică cu ciocanul, copilul poate fi învățat cum să unească două piese de lemn cu un cui. Această activitate de bătut cu ciocanul poate fi repetată de multe ori. Copilul se poate amuza doar bătând cuie cu ciocanul în lemn sau poate fi interesat să facă o jucărie simplă, cum ar fi o barcă.

Această activitate poate fi completată cu o poezie mimată care îl va amuza pe copil:

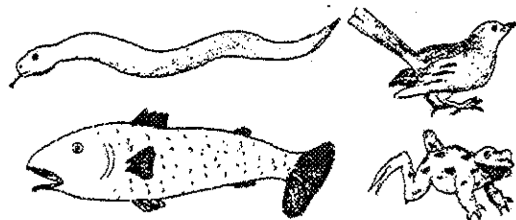
„Răducu bate cu un ciocan, un ciocan, un ciocan,
(lovește ușurel pumnul stâng în coapsa stângă)
Răducu bate cu un ciocan și apoi cu două.
(lovește pumnii stâng și drept în coapsele stângă și dreaptă)
Răducu bate cu două ciocane, două ciocane, două ciocane,
Răducu bate cu două ciocane și apoi cu trei.
(continuă să lovească cu pumnii ușurel și
începe să bată cu piciorul stâng)
Răducu bate cu trei ciocane, trei ciocane, trei ciocane
Răducu bate cu trei ciocane și apoi cu patru.
(continuă să miște pumnii și piciorul stâng și începe să miște piciorul drept atunci când spune cuvântul patru)
Răducu bate cu patru ciocane, patru ciocane, patru ciocane
Răducu bate cu patru ciocane și apoi cu cinci.
(în acest moment, lovește cu pumnii, bate din picioare și dă din cap)
Răducu bate cu cinci ciocane, cinci ciocane, cinci ciocane.
Răducu bate cu cinci ciocane și apoi se odihnește".

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână și dexteritatea de a bate cu ciocanul;*
- *încrederea în sine și independența;*
- *conștientizarea numărătorii și înțelegerea mai bună a conceptului numărului cinci.*

Trei ani - Săptămâna 4

Mișcările animalelor

Arătați-i copilului o poză cu un șarpe și explicați-i că șarpele nu are brațe sau picioare. Spuneți-i copilului că șarpele trebuie să-și miște corpul șerpuit pentru a se putea târî înainte. Ar trebui să-i explicați și că șarpele are solzi uscați pe piele, pe care îi pierde când crește. Șarpele are doi ochi, dar nu are urechi în afară. Aude sau simte vibrațiile sunetului prin corp. Aceasta îl ajută să simtă atunci când alte animale sunt aproape. Spuneți-i copilului că șerpii nu au nevoie să mănânce foarte des. Dacă vreți, puteți să-i spuneți ce mănâncă un șarpe. Încurajați-l să se târască așa cum face șarpele, pe burtă și șerpuindu-și mușchii corpului pentru a se mișca înainte. Stabiliți-i copilului un reper la care să ajungă târându-se (Dacă vreți, puteți să-i povestiți copilului despre șerpii veninoși și neveninoși).

Altă dată, povestiți-i copilului despre broască. Arătați-i copilului o poză cu o broască și subliniați-i următoarele trăsături caracteristice ale broaștei: broasca are patru picioare, doi ochi, o piele moale, o limbă fixată în față, pe care poate să o arunce în afară pentru a prinde insectele pe care le mănâncă. Copilul va fi, probabil, interesat să știe că broasca nu are urechi externe (urechi care ies în afară). Broasca se mișcă înainte sărind într-un picior și în două. Îndemnați-l pe copil să se prefacă în broască și să sară de jur împrejur. Puneți pe jos o pernă mică și spuneți-i copilului să se prefacă în broască și să sară peste pernă. Se poate distra, de asemenea, sărind într-un picior și în două peste un anumit obstacol.

Arătați-i apoi copilului o poză cu o pasăre, care este diferită de șarpe. Întrebați-l apoi prin ce diferă pasărea de broască. Explicați-i caracteristicile unei păsări: o pasăre are două picioare, două aripi, doi ochi, două urechi și un corp acoperit cu pene în întregime, în afară de picioare. Picioarele sunt acoperite cu o piele solzuroasă. Păsările mănâncă în special insecte, viermi și semințe mici. Gurile lor (ciocuri) sunt astfel alcătuite pentru a le ajuta să-și facă rost de hrană. Zboară sau sar pentru a înainta. Copilul poate ține minte că broasca și pasărea au gheare care le ajută să se fixeze pe ceva fără să cadă. Poate să observe acest lucru uitându-se la o pasăre într-un copac. Îndemnați-l să-și închipuie că este pasăre.

Copilul se va amuza învățând următoarea poezioară:

«Odată, o vrăbiuță sărea voios: hop, hop,
Iar eu i-am zis: „Micuțo, acum ajunge, stop!"
Dar când spre ferestruică m-am dus să o salut,
Ea zborul și-a luat spre-un țărm necunoscut».

În fine, copilul va asculta cu sufletul la gură câteva lucruri despre pești. Povestiți-i că peștele nu are brațe sau picioare, dar înaintează în apă mișcându-și corpul și aripioarele. Arătați-i copilului o poză cu un pește pentru a putea înțelege. Va fi încântat să învețe că șarpele are solzi acoperiți cu gelatină care îl fac foarte alunecos. Aceasta îl ajută să se miște ușor în apă. Copilul va afla acum că peștele nu poate trăi pe uscat, pentru că nu respiră ca noi. I-ar fi greu să tragă aer. Arătați-i despicăturile branhiilor și branhiile. Povestiți-i apoi că peștele ia apă în gură pentru a lua aer (oxigen) și apa iese afară prin despicăturile branhiilor. Îndemnați copilul să se prefacă în pește împreunându-și mâinile și mișcându-le, astfel încât să semene cu un pește care înoată.

O completare a acestei activități ar putea fi o vizită la grădina zoologică, unde copilul se poate distra observând animalele și poate corela ceea ce vede cu ceea ce a învățat despre șarpe, broască, pasăre și pește. I-ar plăcea și un peștișor auriu de acvariu, numai al lui. Ar putea să observe și să învețe direct despre comportamentul peștilor. Ar putea să învețe de asemenea ce înseamnă responsabilitatea hrănind peștii și asistându-vă la întreținerea și curățarea acvariului.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea existenței diferitelor tipuri de animale;*
- *conștientizarea felului diferit prin care animalele se deplasează;*
- *îmbogățirea vocabularului prin ascultare;*
- *un spirit de observație mai ascuțit;*
- *dragostea pentru animale;*
- *simțul dramatizării.*

Trei ani - Săptămâna 5

Potrivește imaginile!

Faceți rost de două reviste sau cataloage identice care au imagini interesante pentru copil. Alegeți cinci imagini mari colorate din fiecare dintre cele două reviste sau cataloage. Lipiți toate cele zece imagini pe o bucată de hârtie sau carton. Mărimile suporturilor nu trebuie să fie uniforme. Mărimile diferite vor aduce un plus de interes pentru această activitate.

Arătați-i copilului seturile potrivite de imagini. Explicați-i că există câte două imagini care sunt aceleași. Discutați fiecare set de imagini, astfel încât copilul să fie capabil să urmărească firul imaginilor pentru a-l ajuta mai departe.

Puneți imaginile cu fața în sus, pe jos sau pe masă, și rugați-l pe copil să găsească imaginile care sunt la fel două câte două. Dacă îi este greu să le găsească, rugați-l să găsească imaginea care este „aceeași" cu cea pe care o țineți în mână. Puteți să-l ajutați dându-i indicii precum „Este cam pe aici", arătându-i locul aproximativ unde este imaginea potrivită. Ajutați-l în orice mod pentru a reuși să potrivească imaginile. Subliniați cuvintele „aceeași", astfel încât copilul să înțeleagă conceptul „aceeași". Dacă simțiți că vorbele „la fel" sunt mai semnificative pentru copil, folosiți-le.

Pentru a juca jocul altfel, întindeți diferite imagini pe jos sau pe masă cu fața în sus și puneți celelalte imagini potrivite teanc. Îndemnați-l pe copil să ia o carte din teanc și să găsească imaginea pereche („aceeași"). Arătați-i cum să aranjeze imaginile care au fost potrivite. Spuneți-i să le pună fie teanc, fie într-o pungă sau într-o cutie pentru a le separa de celelalte încă nepotrivite. Lăsați-l să găsească imaginile singur, până când le potrivește pe toate. Sugerați-i să le potrivească din nou în același fel. Va fi probabil nevoie să le sortați și să le așezați din nou pentru următorul joc.

O provocare pentru copil poate fi jocul „concentrării". Pentru a juca acest joc, toate imaginile sunt puse cu fața în jos. Fiecare jucător întoarce câte două imagini pentru a căuta două care sunt identice. Dacă cele două imagini întoarse nu se potrivesc, spuneți: „Nu sunt aceleași". Imaginile trebuie apoi întoarse din nou cu fața în jos. Copilul va fi îndrumat să încerce să țină minte ce reprezentau imaginile și unde era locul lor, pe jos sau pe masă. Jocul va continua până când au fost potrivite toate imaginile. Dacă dă semne de plictiseală, întoarceți toate imaginile pe față și sugerați-i să vă ajute să potriviți imaginile pentru a le putea strânge. Evitați să-i arătați copilului dezamăgirea dumneavoastră.

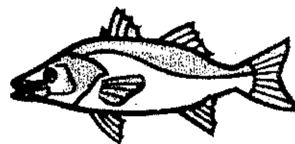
Pentru acest joc pot fi folosite fotografii, cărți poștale, reproduceri de artă, cărți de joc pentru copii sau cărți de joc obișnuite, în dublu exemplar, pentru a dezvolta înțelegerea conceptului „același-aceeași" atunci când copilul a deprins abilitatea de a potrivi imaginile simple. Dacă vă hotărâți să folosiți cărți de joc obișnuite, utilizați la început un set de cinci cărți. Copilul își va câștiga încrederea în el și va cere singur să-i adăugați alte cărți. Copilul poate cere chiar să fie lăsat să joace singur jocul.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a observa și a potrivi imaginile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *memoria;*
- *conștientizarea imaginilor care sunt „aceleași";*
- *încrederea în sine și independența.*

Trei ani - Săptămâna 6

Peștele colorat

Decupați câte doi pești din hârtie de următoarele culori: roșu, portocaliu, galben, albastru, verde, purpuriu, brun, și negru. Peștele poate fi făcut și din cartoane de 7x12 cm, colorate în culorile sugerate mai sus.

Arătați-i copilului câte un pește din fiecare culoare. Numiți fiecare culoare în timp ce puneți peștele la întâmplare pe masă sau pe jos, în fața copilului. Spuneți-i că „ne prefacem" că peștii sunt în apă.

Încurajați copilul să pescuiască un pește roșu. Lăudați-l, dacă a reușit. Dacă nu știe care este culoarea roșie, arătați-i peștele corect. Continuați această activitate până

când au fost denumite toate culorile şi a fost găsit peştele colorat corespunzător. Notaţi-vă culorile necunoscute copilului astfel încât să le reluaţi altă dată. Această activitate are drept scop dezvoltarea abilităţii de recunoaştere vizuală şi de reţinere a numelor celor opt culori.

Atunci când copilul este sigur pe culori, puneţi câte doi peşti din fiecare culoare pe masă sau pe jos. Denumiţi o culoare şi rugaţi-l pe copil să găsească acei peşti care au aceeaşi culoare. Lăudaţi-l şi încurajaţi-l să pună peştii „pescuiţi" într-un vas care să fie aşa-zisul juvelnic de pescar. Continuaţi jocul până când toţi peştii au fost „prinşi".

Această activitate poate părea simplă pentru un copil care cunoaşte deja culorile. Totuşi, uşurinţa de a găsi corespondenţe şi de asculta comenzile care însoţesc această activitate va îmbunătăţi încrederea copilului în sine şi siguranţa de a reuşi nu numai această activitate, ci şi altele mai dificile.

Pentru o mai mare atractivitate, puneţi o agrafă de hârtie pe aripioara fiecărui peşte. Legaţi un magnet mic de o sfoară şi arătaţi-i copilului cum să prindă peştii cu magnetul. Acest joc necesită o mai mare îndemânare (coordonare ochi - mână) şi poate depăşi copilul dacă este introdus înainte ca el să fie sigur pe recunoaşterea culorilor şi găsirea corespondenţelor. Atenţie la copilul care doar „pescuieşte" cu sfoara şi magnetul fără a îndeplini cerinţa. Legănarea magnetului de pe sfoară poate duce la accidente.

Pe măsură ce copilul devine mai priceput la potrivirea culorilor, lăsaţi-l să joace jocul singur. Altă dată, lucraţi cu un număr mic de peşti şi cereţi copilului să prindă un anumit număr de peşti. Număraţi câţi peşti a prins şi întrebaţi-l câţi au rămas.

Pot fi folosite abţibilduri identice sau corespondente după un criteriu, numere, litere şi cuvinte în locul peştilor. Folosiţi puţini peşti la început şi adăugaţi alţii pe măsură ce copilul devine mai sigur pe el.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a recunoaşte culorile;*
- *abilitatea de a potrivi culorile;*
- *executarea unei comenzi;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *independenţa şi încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 7

Căţăratul şi coborâtul

Dacă aveţi o scară mică, sprijiniţi-o de ceva stabil şi puţin mai înalt decât podeaua sau pământul. Lăsaţi copilul să se caţere şi să coboare pe treptele scării. Fiţi sigur că aţi fixat bine scara, pentru a nu pune în pericol copilul.

Dacă nu aveţi o scară, lăsaţi copilul să urce şi să coboare câteva trepte. Dacă nu aveţi nici scară, nici trepte, rezemaţi o scândură netedă sau o bucată de carton gros lată de aproximativ 0,5 m de un obiect pentru a forma un plan înclinat. Ţineţi scândura

sau cartonul bine fixate şi încurajaţi copilul să se ţină în timp ce urcă. Apoi spuneţi-i să se dea jos, deplasându-şi picioarele şi mâinile înapoi.

Indiferent ce alegeţi să faceţi cu copilul, vă sugerăm să subliniaţi cuvintele „sus" şi „jos" legate de căţărat. La această vârstă copilul adoră datul pe tobogan. Dacă locuiţi lângă un parc sau un loc în care există un tobogan mic, încurajaţi copilul să se urce pe scară şi să alunece în jos pe tobogan. Dacă nu aveţi acces la un tobogan mic, cartonul gros poate fi sprijinit de un obiect fix, pentru a forma un plan înclinat. Ca obiect fix poate fi utilizat un grup mic de scări pentru a sprijini cartonul. Toboganul acesta improvizat acasă va amuza grozav copilul.

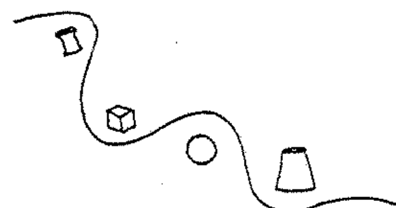
Un copil de această vârstă este agil şi îi place să se caţere, să alunece, să ţopăie, să sară şi să experimenteze diferite moduri noi de a se mişca. Îşi dezvoltă abilităţi motorii pentru coordonarea mai bună a muşchilor corpului. Vă puteţi gândi şi la alte moduri de a-i satisface interesul pentru astfel de activităţi.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea conceptelor „sus" şi „jos";*
- *coordonarea ochi - mână - picior;*
- *abilitatea motorie grosieră la căţărare şi alunecare;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Trei ani - Săptămâna 8

Linia cu obstacole

Întindeţi pe jos un fir colorat de lână. Firul de lână poate fi întins şi în altă cameră dacă este destul spaţiu deschis. Aranjaţi lâna şerpuit şi aşezaţi câte un obiect mic la fiecare curbă. Aceste obiecte vor fi limite în jurul cărora copilul va merge (Această activitate continuă activitatea de la 1 an - Săptămâna 6).

Arătaţi copilului cum să meargă cu un picior exact în faţa celuilalt. Apoi spuneţi-i să pornească de la unul dintre capetele firului şi să meargă pe fir cu un picior în spatele celuilalt până când ajunge la celălalt capăt. Spuneţi-i că obiectele au fost puse pentru a-i aminti să fie atent să meargă exact de-a lungul curbelor firului.

Pentru a face activitatea mai interesantă, la capătul sforii poate fi pusă o jucărie sau un animal de pluş. Copilul trebuie instruit să îl ia atunci când ajunge la capăt şi apoi să vi-l dea.

Altă dată, la capătul sforii vor fi puse bucăţi de hârtie diferit colorate. I se va cere să ia o bucată de hârtie de o anumită culoare şi să o aducă înapoi. Această activitate implică ascultarea comenzii şi asocierea culorii pe care trebuie să o ridice. Dacă mai are dificultăţi cu culorile, identificaţi culoarea luând-o şi potrivind-o cu altceva de aceeaşi culoare.

Dacă nu poate identifica decât câteva culori, atunci copilul poate juca jocul folosind numai trei culori. Dacă identifică toate culorile, pot fi introduse nuanțe ca roz, liliachiu, vernil, bej și gri, pentru a face activitatea mai atrăgătoare.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - picior;*
- *echilibrul;*
- *capacitatea de a urmări direcția;*
- *percepția culorilor;*
- *spiritul de observație;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 9

Ziua și noaptea

Un glob ar fi ideal pentru această activitate, dar, dacă nu avem, este bună și o minge. Lăsați storurile și trageți perdelele pentru a face întuneric în cameră, explicându-i copilului că în acest fel ne prefacem că e noapte. Aprindeți o lanternă astfel încât lumina să lumineze globul sau mingea. Arătați-i copilului lumina care este reflectată de glob sau de minge. Spuneți-i apoi că lumina din lanternă este „ca și când" ar veni de la Soare. De asemenea, spuneți-i că globul sau mingea sunt rotunde, așa cum este și Pământul pe care trăim. În partea luminată de Soare a Pământului este ziuă. În partea neluminată de Soare a Pământului este noapte. Arătați-i copilului partea întunecată a globului, unde lanterna nu luminează, pentru a înțelege ceea ce i-ați spus.

Luați o bucată de bandă adezivă sau o bucată de hârtie în formă de casă și lipiți-o pe glob sau pe minge. Spuneți-i copilului să-și imagineze că acolo unde este lipită hârtia în formă de casă se află chiar casa lui. Aprindeți lanterna și îndemnați-l să-și închipuie că este zi pe partea Pământului unde este casa. Încurajați-l să țină lanterna și să privească în timp ce rotiți încet globul sau mingea de la stânga la dreapta. Arătați-i că pe partea Pământului unde locuiește el este zi, iar în cealaltă parte a Pământului este noapte. Repetați această activitate pentru a-l face să-și dea seama că ziua este urmarea faptului că Soarele strălucește, luminând acea parte a Pământului, iar noaptea este acolo unde Soarele nu poate lumina până când Pământul nu se întoarce cu fața spre el. Copilul ar trebui să-și dea seama că, față de Soare, „casa" lui își schimbă poziția.

Când se înnoptează, povestiți-i din nou de ce este întuneric afară. Întrebați-l unde este Soarele. Dacă nu știe, spuneți-i pur și simplu că Soarele luminează cealaltă parte a Pământului.

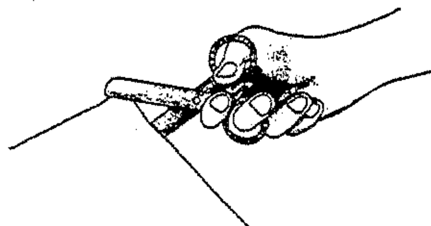
În diferite alte momente, continuați să discutați despre zi și noapte și lăsați-l să-și imagineze că este Pământul. Țineți lanterna și spuneți-i copilului să se învârtească încet, în timp ce mențineți lumina într-o poziție. Prin această experiență, copilul ar trebui să înțeleagă că lumina de la lanternă poate lumina numai o parte a lui odată. Deci, conceptul de cauză a zilei și a nopții va fi bine înțeles de copil.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptelor „zi" și „noapte";*
- *conștientizarea faptului că Pământul este rotund și se învârtește;*
- *conștientizarea faptului că Soarele ne dă lumină și căldură;*
- *jocul de rol;*
- *conștientizarea reflectării luminii;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 10

Foarfecele

Foarfecele poate fi distractiv, dar trebuie folosit cu grijă. Cumpărați un foarfece recomandat copiilor și convingeți-vă că are marginile rotunjite.

Arătați-i copilului cum să țină foarfecele. Degetul mare trebuie pus în gaura de sus și degetul mijlociu în gaura de jos. Degetul arătător ar trebui să rămână sub marginea găurii de jos pentru a sprijini foarfecele. Inelarul și degetul mic nu au o anumită funcție atunci când tăiem.

Reamintiți-i copilului că degetul mare trebuie să fie mereu „sus", adică în gaura de sus a foarfecelui. Mulți copii încearcă să taie cu susul în jos sau într-o parte. Unii copii pun degetul arătător în gaura de jos împreună cu degetul mijlociu. Dacă este posibil, încercați să evitați acest lucru. Totuși, dacă taie comod cu ambele degete în gaura de jos, nu corectați copilul până când nu devine mai sigur pe tăiat.

Utilizați o carioca lată și desenați o linie groasă de sus în jos pe o jumătate de foaie de hârtie. Explicați-i copilului să taie foarte aproape de linie. Dacă este dreptaci, linia groasă ar trebui să fie în partea stângă a copilului. Dacă este stângaci, linia groasă ar trebui să fie în partea dreaptă a copilului. Există foarfece pentru copii stângaci și există, de asemenea, foarfece speciale, cu margini rotunjite, care se pot folosi pentru tăiat atât cu mâna stângă, cât și cu mâna dreaptă.

Atunci când copilul taie hârtia cu foarfecele, asigurați-vă că foarfecele este perpendicular pe hârtie. Fiecare „mușcătură" în hârtie ar trebui să fie în mijlocul lamelor foarfecelui, nu spre marginile rotunjite. Nu este recomandabil să lăsați copilul de această vârstă singur cu foarfecele. Se vor evita astfel pagube ca tăiatul perdelelor, al mobilei, al hainelor și al părului. Copilul va adora tăiatul cu foarfecele și s-ar putea să taie lucruri neașteptate.

Continuați să desenați linii pentru a exersa tăiatul. În curând, copilul va deveni destul de îndemânatic pentru a tăia poze dintr-o revistă. Cu mai mult exercițiu, va fi capabil să decupeze în jurul curbelor și la colțuri. Îi va fi mai ușor să mânuiască hârtia și foarfecele dacă rupeți mai întâi foaia din revistă. Amintiți-i să decupeze foarte aproape de linie, nu exact pe linie.

Dacă are dificultăţi, lăsaţi-l să taie spaghete fierte în bucăţi. Aceasta îi va da un control mai bun asupra foarfecelui şi îl va ajuta să-şi dezvolte îndemânarea la decupare.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a decupa;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea vizuală de a privi linia de tăiat;*
- *abilitatea de a urmări direcţiile;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 11

Eu

Un copil la această vârstă este egocentric. Vrea să placă, însă se gândeşte în primul rând la el însuşi. Vrea să ştie cât se poate de mult despre sine. Citiţi-i următoarea poezioară şi explicaţi-i înţelesul cuvintelor „nume", „vârstă" şi „zi de naştere".

„................ e *numele* meu.
Am încă *vârsta* de trei ani,
Ziua mea *de naştere* va fi pe...............,
Atunci voi avea patru ani".

Spuneţi-i copilului că numele este folosit când suntem chemaţi. Ar trebui să înţeleagă ce înseamnă primul nume, al doilea nume şi ultimul nume. Ultimul nume este numele de familie. Copilul ar trebui să înţeleagă că patru ani înseamnă un an mai mult decât trei ani şi că atunci când este ziua de naştere a cuiva, înseamnă că are un an în plus.

Citiţi-i rima de mai multe ori şi faceţi o pauză înainte de ultimul cuvânt din fiecare rând pentru a-l face pe copil să-l completeze el. Dacă mai manifestă interes, continuaţi repetarea rimei până când copilul poate să-şi spună numele întreg, vârsta şi ziua de naştere. Dacă se plictiseşte, încercaţi să reluaţi altă dată.

Ca o extindere a acestei activităţi, desenaţi un tort şi adăugaţi trei lumânări sub privirile copilului. Număraţi lumânările, 1 - 2 - 3, pe măsură ce le arătaţi pe rând, pe fiecare. Spuneţi-i copilului: „Când va fi următoarea ta zi de naştere, voi mai pune o lumânare. Atunci vei avea patru ani". Adăugaţi a patra lumânare şi număraţi 1 - 2 - 3, şi încă una, patru.

Ca altă idee de fixare, alegeţi o cutie de carton (rotundă sau pătrată) şi tăiaţi-i patru găuri. Găurile trebuie să fie destul de mari pentru a putea sprijini patru lumânări de masă vechi pe care trebuie să le aveţi în mână. Dacă nu aveţi lumânări, puteţi folosi creioane fără vârf. Lăsaţi copilul să adauge „lumânările" aşa-zisului tort. Copilul va fi încurajat să numere în timp ce pune lumânările 1 - 2 - 3 - 4.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea numelui întreg;*

- *conştientizarea vârstei;*
- *conştientizarea zilei de naştere;*
- *conştientizarea numelui de familie;*
- *o conştientizare mai bună a conceptelor numerelor (1 - 2 - 3 - 4);*
- *memoria;*
- *îmbogăţirea vocabularului*

Trei ani - Săptămâna 12

Cercul şi pătratul

Copiilor le place enorm să deseneze. Îndemnaţi copilul să vă ajute să faceţi conturul unei farfurioare sau al unei farfurii cu un creion. Ar putea fi desenată pe o bucată din carton şi folosită ca şablon. Pentru a face un şablon, decupaţi cu atenţie cercul care a fost desenat lăsând o gaură în carton. Folosiţi o riglă şi desenaţi un pătrat de 10 cm pe altă bucată de carton. Decupaţi atent pătratul pentru a face un şablon pătrat.

Puneţi şabloanele pentru cerc şi pentru pătrat fiecare pe o foaie separată de hârtie şi desenaţi-le pe o suprafaţă plană. Intrebaţi copilul care este numele celor două forme. Ajutaţi-l dacă este nevoie.

Explicaţi acum copilului să aleagă un creion cerat şi să coloreze interiorul cercului cu mişcări înainte şi înapoi, până când îl va colora comple:. Lăsaţi-l să aleagă o culoare diferită şi să coloreze spaţiul din interiorul şablonului pătrat.

Îndepărtaţi şabloanele, şi copilul va descoperi un cerc şi un pătrat uniform colorate. Marginile şabloanelor îl vor ajuta pe copil să controleze felul în care colorează, permiţându-i mişcări libere ale creionului. Îndemnaţi-l să decupeze cercul şi pătratul. Ajutaţi-l dacă este nevoie.

Expuneţi cele două forme colorate pentru ca toată lumea să le admire. Copilul ar trebui să cunoască numele formelor şi culorilor utilizate în această activitate.

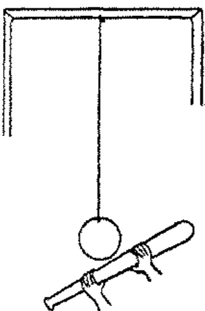
Dacă nu cunoaşte culorile şi formele, împrospătaţi-i memoria jucând jocul „Observ". De exemplu, spuneţi: „Observ ceva roşu". Asiguraţi-vă că arată spre ceva roşu sau găseşte ceva roşu. Continuaţi să jucaţi jocul până când copilul învaţă cele două culori şi cele două forme folosite în această activitate.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a formelor „cerc" şi „pătrat";*
- *o conştientizare mai bună a culorilor;*
- *libertatea de alegere a culorilor;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 13

Loveşte sau ratează!

Suspendaţi o minge confecţionată dintr-un ciorap, dintr-un ghem sau o pungă umplută cu hârtie mototolită de tocul unei uşi deschise, legând-o cu un fir. Firul trebuie să fie destul de lung pentru ca mingea să atârne la nivelul ochilor copilului.

Daţi-i copilului în mâini un băţ sau o crosă din lemn sau plastic. Arătaţi-i cum să-l ţină confortabil cu ambele mâini aproape de mijloc, lăsând destul spaţiu în centru pentru a lovi mingea. Explicaţi-i cum să-şi fixeze ochii pe minge şi cum să mişte băţul sau crosa înainte pentru a lovi mingea. Mingea lovită se va mişca înainte şi se va întoarce spre copil pentru a fi din nou lovită, pendulând împreună cu firul suspendat. Va fi îndemnat să continue să urmărească mingea. De asemenea, i se va aminti să lovească mingea uşor. Dacă este lovită tare, mingea va atinge peretele sau tavanul şi nu se va mai întoarce în poziţia din care să fie din nou împinsă.

Copilul ar trebui să continue să lovească mingea de fiecare dată când ea revine. Este important ca el să rămână într-o poziţie potrivită, astfel încât mingea să se legene clar pentru a fi lovită de câte ori se întoarce.

Ca o extindere a acestei activităţi, copilul se va distra numărând de câte ori poate lovi mingea. Lăsaţi-l să numere atâta timp cât este interesat. Această activitate poate fi efectuată independent, cu o mică supraveghere din partea dumneavoastră.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a urmări o ţintă;*
- *coordonarea ochi - braţe;*
- *capacitatea de a aprecia momentul lovirii mingii şi de a anticipa revenirea sa;*
- *abilitatea de a număra;*
- *o conştientizare mai bună a existenţei marginilor.*

Trei ani - Săptămâna 14

Şirul de găuri

Perforaţi cel puţin zece sau mai multe găuri într-un şir de-a lungul marginii de sus a unei bucăţi de carton de aproximativ 5 x 20 cm^2. Puneţi cartonul în partea de sus a unei bucăţi de hârtie şi lipiţi-l pe o suprafaţă plană, pentru a evita alunecarea sa.

Daţi-i copilului o carioca subţire sau un creion şi arătaţi-i cum să coloreze prin găurile perforate. Incurajaţi-l să se mişte de la stânga la dreapta. Dacă sare totuşi unele găuri şi se mişcă la întâmplare, lăsaţi-l să umple restul găurilor fără întrerupere.

Atunci când copilul a terminat primul şir, îndepărtaţi cartonul şi arătaţi-i cercurile colorate pe care le-a făcut pe hârtia de dedesubt. Mişcaţi cartonul în jos

pentru a face un şir nou şi încurajaţi copilul să facă alt şir de cercuri folosind cartonul perforat cu găuri.

Observaţi-l. Îi ia timp să umple întreaga gaură sau face doar un semn în fiecare gaură? Subliniaţi-i cuvântul „şir". Încurajaţi-l din nou să se mişte de la stânga la dreapta când colorează găurile. În timp, arătaţi-i diferite feluri de şiruri, precum rândurile de cuvinte dintr-o carte, şirurile modelelor de pe diverse materiale imprimate, rândurile de scaune dintr-o clădire etc. Aceasta îi va îmbogăţi cunoştinţele în legătură cu conceptul de şir şi îl va face capabil să devină mai perceptiv.

Ca o prelungire a activităţii, copilul poate utiliza un perforator metalic şi poate perfora găuri la întâmplare. Aceasta se poate realiza cu un ziar, cu o pagină de revistă sau cu o bucată uzată de hârtie. Dacă perforatorul dumneavoastră este greu de folosit, ajutaţi-l până când ajunge să aibă destulă forţă şi coordonare pentru a perfora singur găurile. Copilul se poate amuza fie desenând o linie pe hârtie, fie perforând găuri de-a lungul liniei.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a fixa un detaliu;*
- *o conştientizare mai bună a noţiunilor „stânga" şi „dreapta";*
- *o conştientizare mai bună a noţiunii de „şir";*
- *conştientizarea mişcării de-a lungul unei linii;*
- *independenţa şi încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 15

Numele sunetului

Adunaţi trei obiecte pe care copilul ştie să le denumească şi care sunt destul de mici pentru a putea fi ascunse într-o pungă de hârtie. Unele pot fi un clopoţel, un mănunchi de chei, două fluieraşe de lemn sau orice lucru asemănător care poate scoate un sunet. Puneţi-l pe fiecare într-o pungă mică de hârtie.

Numiţi fiecare obiect, arătându-i copilului ce este în fiecare pungă. Scuturaţi fiecare pungă astfel încât copilul să poată asculta sunetul pe care obiectele îl fac în pungă. Închideţi pungile şi schimbaţi-le poziţiile.

Scuturaţi una dintre pungi şi îndemnaţi copilul să asculte, să se gândească şi să denumească obiectul din pungă. Dacă are dificultăţi, arătaţi-i ce este înăuntru şi repetaţi activitatea folosind aceeaşi pungă. Continuaţi până când copilul va reuşi cu toate cele trei pungi de mai multe ori.

Altă dată, repetaţi această activitate, dar înlocuiţi diferitele obiecte. Obiectele pe care le alegeţi ar trebui să facă un sunet distinct astfel încât copilul să poată să recunoască sunetele uşor. Pentru a varia jocul, puteţi să denumiţi obiectul, iar copilul să-l caute. Copilul ar trebui să scuture fiecare pungă închisă şi, ascultând, să aleagă punga corectă. Este o bună activitate de ascultare şi ar trebui repetată des.

Ca o prelungire a acestei activităţi, poate fi făcută o imprimare pe o bandă cu sunete familiare de acasă, precum sunetul aspiratorului, al radioului, al ceasului, al

mașinii de spălat vase, al apei care curge. Pe măsură ce copilul ascultă înregistrarea, el ar trebui încurajat să identifice sunetul respectiv. Dacă are dificultăți, produceți sunetul real și puneți din nou înregistrarea. Îl va face să-și îmbunătățească imens abilitatea de a asculta și a recunoaște.

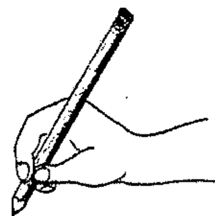
Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a identifica obiecte;*
- *abilitatea de a face o selecție după ce a ascultat mai multe sunete;*
- *abilitatea de a distinge diferite sunete;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 16

Ascultă și desenează o carte!

Din două foi de hârtie de scris faceți o carte. Fixați paginile în partea stângă. Spuneți-i copilului că și el va face o carte și că îi veți spune ce să deseneze în ea.Arătați-i fața, interiorul și spatele cărții. Numerotați pagina din față ca pagina 1, pagina stângă din interior ca pagina 2, pagina dreaptă din interior ca 3 și pagina din spate ca 4. Copilul va realiza că sunt 4 pagini în cărticică. Aduceți-i aminte că atunci când era mai mic a mai făcut o carte colorată (Doi ani - Săptămâna 45). Acum veți face alt fel de carte.

Dați-i copilului cartea și un creion sau o carioca subțire și spuneți-i cum să deseneze portretul său pe copertă.Verificați dacă ține creionul corect. Dacă nu,arătați-i explicându-i să țină creionul cu degetul mare și cel arătător și să pună mijlociul în spate pentru a sprijini creionul. Inelarul și degetul mic nu au nici un rol la desenat și scris.

Copilul poate începe să deseneze imediat sau poate să vă ceară ajutorul. Dacă are nevoie de ajutor, spuneți-i: „Ai un cap". Faceți un cerc pentru a-i arăta copilului forma capului. Apoi spuneți: „Ai un corp". Aratați-i cu mâna corpul, de la cap spre picioare. Apoi spuneți: „Ai două brațe". Mișcați-vă brațele și ajutați-l să-și dea seama de poziția lor pe corp. Apoi spuneți: „Ai două picioare". Ar trebui să fie suficient pentru a-l stimula. Oricât de stângaci ar desena, lăudați-l.

Atunci când pictura de pe copertă este gata, deschideți cărticica și spuneți-i copilului să deseneze o casă. Asigurați-vă că a început să deseneze pe pagina stângă din interior. Pentru a-l atrage, arătați-i o imagine simplă cu o casă dintr-o revistă. Abțineți-vă să-i desenați o casă pentru a o copia. Îi puteți totuși sugera să deseneze un pătrat. Puteți desena conturul unui pătrat în aer pentru a-i arăta ce vreți să spuneți. Explicați-i de ce o casă are nevoie de o ușă, de ferestre și de un acoperiș. Poate fi amintit cuvântul „coș". Sugerați-i copilului să deseneze un coș pe casă. Dacă vrea să deseneze și fumul care iese din coș, lăsați-l să-l deseneze. Oricum ar desena, lăudați-l că a executat comenzile.

Când a terminat casa, explicați-i cum să deseneze o minge pe pagina dreaptă din interior. Copilul ar trebui să poată desena mingea singur. Totuși, dacă vă cere ajutorul, desenați un cerc în aer cu mâna și spuneți-i să deseneze o minge.

Când a terminat mingea, întoarceți cărticica la pagina din spate și spuneți-i să deseneze orice vrea. Va avea nevoie de timp de gândire. Dacă spune că nu știe ce să deseneze, dați-i câteva sugestii ca jucăria preferată, un copac, o pasăre etc. Iarăși, indiferent cum ar desena, încurajați-l și lăudați-i efortul.

Desenele nu trebuie făcute toate odată. Atunci când a terminat-o, uitați-vă la cărticică împreună cu copilul. Întrebați-l ce este pe fiecare pagină. Dacă nu-și amintește, spuneți-i dumneavoastră. Altă dată, invitați-l să povestească despre cărticică. Să sperăm că va fi în stare să-și amintească ce a desenat în cărticică. Dacă nu, redenumiți imaginile și încercați din nou să le aflați de la el.

Pot fi făcute și alte cărticele pentru a dezvolta controlul motor fin, ca și memoria. Cărticelele pot să conțină diferite desene. Cu exercițiu, aptitudinile artistice ale copilului se vor îmbunătăți și desenele vor fi mai sugestive. Dacă este interesat să coloreze ceea ce a desenat, lăsați-l să o facă.

Activitatea dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „stânga" și „dreapta";*
- *memoria;*
- *îndemânarea de a întoarce paginile;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 17

Ghici ce-i ?

Copilul adoră ghicitorile, iar acestea îl stimulează să gândească și să facă raționamente. Ghicitorile simple pot fi repede improvizate și sunt activități potrivite în călătorii, când pot fi folosite ca un joc liniștit atunci când copilul este agitat. Iată câteva sugestii :

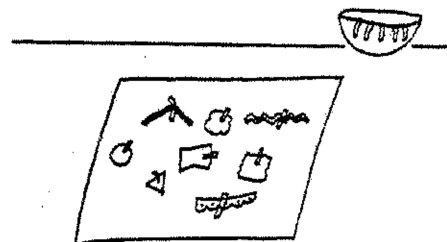
Ghici ce este verde și maro și crește foarte înalt?
Copacul
Ghici ce are patru roți și este condusă de tati?
Mașina
Ghici ce are o copertă în față, una în spate și pagini?
Cartea
Ghici ce are cap și patru picioare, iar tu poți dormi pe el ?
Patul
Ghici ce are patru picioare, un spătar și stai pe el?
Scaunul

Ghici ce are geamuri prin care poţi privi afară?
Fereastra
Ghici ce te lasă înăuntru şi afară?
Uşa
Ghici ce are două roţi, pedale şi ghidon?
Bicicleta
Ghici ce sunt rotunzi, pătraţi sau de alte forme şi ţin hainele împreună?
Nasturii
Ghici cine ne arată imagini şi redă sunete?
TV
Ghici ce licăreşte noaptea pe cer?
Steaua
Ghici ce este mare şi luminos şi ne dă căldură şi lumină?
Soarele
Ghici ce seamănă cu o cutie de pantofi, se trage şi se împinge şi ţine lucrurile în ordine?
Sertarul
Ghici ce se ţine pe pat, este moale şi te ajută să-ţi odihneşti capul?
Perna
Ghici ce este fierbinte şi face să ardă lemnul?
Focul
Ghici ce este lung, subţire şi poţi să scrii cu el?
Creionul
Ghici ce are o ureche prin care trece aţa?
Acul
Ghici ce are patru picioare şi o suprafaţă pe care poţi mânca?
Masa
Ghici ce este negru şi alb şi se citeşte peste tot?
Ziarul
Ghici ce este limpede şi se bea?
Apa
Ghici cine este (descrieţi copilul)?
Numele copilului

Aceste ghicitori dezvoltă:
- *gândirea activă şi raţionamentul;*
- *abilitatea de asculta indicii;*
- *conştientizarea caracteristicilor diferitelor lucruri;*
- *interesul de a crea alte ghicitori;*
- *îmbogăţirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 18

Învaţă să lipeşti şi să aranjezi!

Adună diferite materiale pentru a învăţa copilul să vadă şi să pipăie. Aceste lucruri pot include bucăţi mici de hârtie colorată, sârmuliţe de la ambalaje, bucăţele de şireturi, danteluţe, bucăţi de diverse materiale, diferiţi nasturi, tampoane de vată, bucăţi rupte, fire sau sforicele sau orice altceva aveţi în casă.

Lăsaţi copilul să pipăie şi să cerceteze materialele. Vorbiţi despre materiale şi utilizările lor. Puteţi, de asemenea, să-i spuneţi copilului unde aţi găsit materialele în casă.

Încurajaţi-l să lipească unele dintre materiale pe o bucată de carton sau de hârtie groasă pentru a face un colaj. Va fi mai uşor pentru copil, dacă îi veţi tăia banda de lipit în bucăţi de 5 cm lungime şi le veţi alinia pe marginea unui bol incasabil sau pe ceva similar. Va fi nevoie să-i arătaţi cum să ia o bucată de bandă şi cum să lipească materialul pe carton.

Această activitate poate fi repetată şi altă dată folosind material de afară precum frunze, beţe, flori mici, pene sau orice lucru nepericulos pe care-l poate strânge copilul în timpul plimbărilor în parc.

Această activitate dezvoltă:
- *libertatea de a alege;*
- *creativitatea;*
- *o conştientizare mai bună a texturilor diverselor materiale;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine şi independenţa;*
- *îmbogăţirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 19

Săritura nostimă

Această activitate se va desfăşura probabil mai bine în aer liber, dar şi înăuntru cu o supraveghere mai atentă. Unele obiecte de pe care se poate sări în casă pot fi un scaun solid, trepte, o canapea, o masă joasă, un cufăr, o valiză zdravănă sau un taburet.

Unui copil de această vârstă îi place să sară de sus jos. Lucrurile sugerate mai sus au diferite înălţimi şi poate fi utilizat doar unul dintre ele. Puteţi varia obiectele folosite pentru a sări altă dată. Pentru a evita agitaţia prea mare, este recomandat un anumit obiect pentru sărit o dată. Copilul ar trebui învăţat să sară destul de des, pentru mai multă coordonare.

Pentru a începe săritul, copilul ar trebui să fie ajutat mai întâi să stea pe obiectul ales. Numărați 1 - 2 - 3. La numărul 3, ar trebui să sară de sus, unde se află, jos. Copilului îi va plăcea enorm această activitate și probabil că nu va avea astâmpăr să continue. La sfârșitul activității de sărit, ar trebui încurajată o activitate mai liniștită pentru a calma copilul.

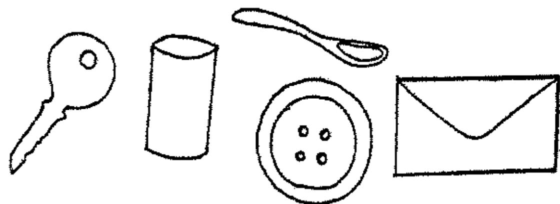
Dacă această activitate se desfășoară afară, copilul vă poate ajuta să alegeți locurile unde vrea să sară. Rostul principal al acestei activități este dezvoltarea abilității de a sări de pe un nivel mai ridicat pe unul mai coborât, nu distanța la care sare. Copilul are nevoie să simtă senzația de mișcare prin spațiu în acest mod, atunci când sare.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea noțiunilor „sus" și „jos";*
- *conștientizarea diferitelor înălțimi ale obiectelor;*
- *capacitatea de a asculta o comandă pentru sărit;*
- *o conștientizare mai bună a ordinii de numărare 1 - 2 - 3;*
- *capacitatea de a-și menține echilibrul atunci când copilul se mișcă prin spațiu.*

Trei ani - Săptămâna 20

A cui este?

Adunați o cheie, o conservă mică de suc, o lingură, un nasture mare și un plic mic. Trasați conturul fiecărui obiect pe o foaie de hârtie.

Puneți obiectele într-o cutie și încurajați copilul să aleagă un obiect și să-l pună peste conturul corect. Va fi simplu.

Pentru ridicarea gradului de dificultate, alegeți nasturi de diferite mărimi și trasați-le conturul pe hârtie. Puneți nasturii în cutie și îndemnați copilul să-i pună peste forma corectă. Pot fi utilizate, de asemenea, diferite mosoare, creioane sau linguri.

Această activitate poate fi mai atrăgătoare dacă este utilizată o colecție de diferite chei. Cheile sunt asemănătoare, dar poziția dinților variază pe fiecare parte. În această activitate, copilul va trebui să găsească partea corectă a cheii înainte de a o pune în forma potrivită. La început, copilul poate avea nevoie de ajutor, dar cu exercițiu va învăța curând să facă totul singur.

Ca o prelungire a activității, poate fi utilizat lut pentru a face „matrițe" ale diferitelor obiecte, un mosor, un nasture, chei, creion, foarfecă etc. Copilului îi va plăcea grozav să potrivească obiectele în matrițele făcute din lut.

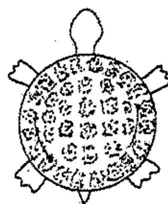
Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea diferitelor forme ale obiectelor;*

- *coordonarea ochi - mână;*
- *spiritul de observație;*
- *ușurința de a găsi corespondentul corect;*
- *conștientizarea noțiunii de „mărime";*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 21

Pictura imprimată

Această activitate poate fi efectuată cu acuarele diluate care au rămas de la o altă lucrare de pictură. Desenați conturul unei broaște țestoase pe hârtie glasată sau folosiți o farfurie din carton pentru carapace. Lipiți un cap de hârtie, patru picioare și o coadă. Tăiați o bucată de burete lungă de aproximativ 5 până la 8 cm și lată de 1-2 cm. Un burete cu găuri mari va fi și mai bun pentru această activitate.

Arătați-i copilului broasca țestoasă. Numărați-i picioarele și explicați-i că are patru picioare, o coadă, un cap și o carapace tare cu un model pe ea. Spuneți-i că va imprima un model pe carapacea de hârtie a broaștei țestoase. Arătați-i poza unei broaște țestoase și povestiți-i și alte lucruri care simțiți că l-ar interesa despre o broască țestoasă.

Turnați acuarelă într-un vas puțin adânc sau într-o farfurie și arătați-i cum să înmoaie buretele în acuarelă cu partea mai îngustă. Presați cu grijă partea umedă a buretelui pe carapacea de hârtie și imprimați prin mai multe tamponări. Înmuiați buretele în acuarelă și repetați imprimarea până când carapacea are destule pete de culoare pentru a forma un model nostim pe broasca de carton. Lăsați să se usuce vopseaua până când îi povestiți copilului despre acuarela umedă și despre cea uscată. Copilul ar trebui să înțeleagă că partea lichidă din acuarelă se evaporă, așa cum se evaporă apa din hainele ude. Atunci când s-a evaporat tot lichidul, înseamnă că s-a uscat.

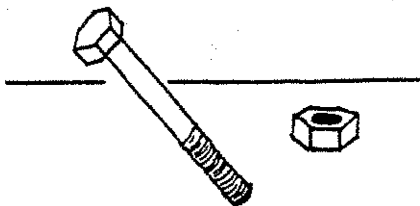
Altă dată, pot fi folosite alte obiecte pentru a imprima o pictură. De exemplu pot fi utilizate periuțe de dinți vechi, dopuri, piepteni vechi, un mosor, o țintă de golf, o gumă sau un cleşte de rufe.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea unui alt mod de a picta;*
- *conștientizarea noțiunilor „umed" și „uscat";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *conștientizarea caracteristicilor unei broaște țestoase;*
- *sensibilitatea tactilă la pictat;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 22

Şuruburi şi piuliţe

Faceţi rost, dacă este posibil, de zece şuruburi şi zece piuliţe de diferite mărimi. Mărimile diferite vor face activitatea mai interesantă. Dacă nu găsiţi, asiguraţi-vă că şuruburile pe care le aveţi au piuliţe care se potrivesc bine pe filetul lor.

Amestecaţi diferitele şuruburi şi piuliţe într-o farfurie. Arătaţi-i copilului cum să înşurubeze o piuliţă pe un şurub. Lăsaţi-l să încerce să potrivească singur piuliţele la şuruburi. Ajutaţi-l numai dacă este nevoie.

Odată ce toate piuliţele şi şuruburile au fost înşurubate corect, spuneţi-i copilului cum să deşurubeze piuliţele, amestecaţi-le şi reîncepeţi.

Dacă are probleme cu piuliţele şi şuruburile, sugeraţi-i să le sorteze după mărime şi îndemnaţi-l să le înşurubeze mai târziu. S-ar putea să fie nevoie să-l ajutaţi să le sorteze. Dacă folosiţi şuruburi şi piuliţe de diferite mărimi, le puteţi pune în ordine împreună cu copilul, de la cele mici până la cele mari. Aceasta ar trebui să-i dea copilului un simţ al organizării şi să-l ajute să potrivească şuruburile şi piuliţele corect.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a potrivi corect;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a rezolva probleme.*

Trei ani - Săptămâna 23

Toarnă apa!

Pentru a face exerciţii de turnare a unui lichid ar fi potrivită o carafă de plastic şi pahare şi ceşti de diferite mărimi. Pentru această activitate mergeţi afară sau folosiţi chiuveta din bucătărie.

Puneţi apă în carafă şi aliniaţi paharele şi ceştile goale, astfel încât să fie într-o poziţie convenabilă copilului pentru a turna apă din carafă în pahare.

Lăsaţi-l să ţină carafa cu apă. Spuneţi-i că ceştile şi paharele sunt „goale" şi că el trebuie să toarne apă în fiecare dintre ele, până ce vor fi „pline" cu apă. După ce fiecare recipient este umplut, explicaţi-i că paharele nu mai sunt „goale". Lăsaţi-l să toarne apă până când carafa a fost golită de apă. Spuneţi-i că acum carafa este „goală" şi că aveţi nevoie să mai aduceţi apă înainte de a putea să umple paharele şi ceştile rămase.

Atunci când copilul a umplut toate paharele şi ceştile, goliţi-le în carafă şi lăsaţi-l să continue să toarne apă pentru a le umple din nou. Încurajaţi-l să fie atent şi să nu verse apă în jur. Dacă se varsă apă, spuneţi: „Atenţie, inundaţie!" şi lăsaţi copilul

să continue. Cu mult exerciţiu, copilul va deveni mai îndemânatic la turnarea unui lichid. Totuşi, pentru a evita „catastrofele", la această vârstă aş recomanda să-l lăsaţi să facă exerciţii de turnare singur numai în chiuveta de la bucătărie sau de la baie.

În timpul acestei activităţi trebuie să vorbiţi mult. De exemplu, aţi putea să spuneţi: „Apa este un lichid, o poţi turna şi este limpede. Paharele pot fi umplute cu apă şi noi avem nevoie să bem apă pentru a fi sănătoşi". Copilul ar trebui să înţeleagă noţiunile „gol" şi „plin", ca şi „greu" şi „uşor", legate de carafa plină şi de cea goală.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a turna un lichid;*
- *o conştientizare mai bună a noţiunilor „go" şi „plin";*
- *spiritul de observaţie;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *conştientizarea conceptelor „greu" şi „uşor";*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 24

Discuţie despre bani*

Adunaţi cinci monede de 100 de lei, cinci monede de 500 de lei şi două ceşti. Lăsaţi copilul să ţină în mână o monedă de 100 de lei şi îndemnaţi-l să se uite la chipul de pe faţa monedei. Spuneţi-i copilului că este figura lui Mihai Viteazul. De asemenea, spuneţi-i că a fost un om celebru, domnitorul Ţării Româneşti. Întoarceţi moneda şi spuneţi-i că pe reversul ei este desenată o cunună de spice. Acum mai povestiţi-i şi altceva interesant despre Mihai Viteazul. Copilul va observa literele mici şi numerele de pe monedă, dar nu este nevoie să-i povestiţi despre ele. Spuneţi-i copilului că moneda este de 100 de lei şi tot atâta valorează.

Daţi-i acum copilului în mână o monedă de 500 de lei. Arătaţi-i stema de pe faţa ei. Spuneţi-i că este un vultur. Întoarceţi moneda şi arătaţi-i cununa de pe revers. Spuneţi-i copilului că moneda este de 500 de lei şi tot atâta valorează. Valorează tot atât cât cinci monede de 100 de lei.

Amestecaţi monedele de 100 şi de 500 de lei şi puneţi-le pe o suprafaţă plană. Spuneţi-i copilului să ia monedele de 100 de lei şi să le pună într-una dintre ceşti. Spuneţi-i să le scoată şi să le amestece cu cele de 500 de lei. Apoi îndemnaţi-l să pună toate monedele de 500 de lei într-o ceaşcă. Spuneţi-i să le scoată din ceaşcă şi, de această dată, rugaţi-l să pună toate monedele de 100 de lei într-o ceaşcă şi toate monedele de 500 de lei în cealaltă ceaşcă. La sfârşitul acestei activităţi, luaţi o modedă de 100 de lei şi rugaţi-l să o recunoască. La fel, luaţi o monedă de 500 de lei şi rugaţi-l să o recunoască. Corectaţi-l dacă le confundă.

Explicaţi-i copilului cum să numere cinci monede de 100 de lei. Ajutaţi-l să

---

* Textul original a fost adaptat, traducătorii folosind monedele şi bancnotele naţionale. (n. trad.)

numere în ordine: „1-2-3-4-5". Țineți cele cinci monede de 100 de lei într-o mână și spuneți-i copilului să vă dea o monedă de 500 de lei. Puneți moneda de 500 de lei în cealaltă mână și deschideți palmele pentru a-i arăta copilului monedele. Spuneți-i din nou că poți să cumperi același lucru cu cele cinci monede de 100 de lei ca și cu o singură monedă de 500 de lei. Acest concept poate fi puțin dificil pentru copil. Totuși, dacă îl lăsați să se joace „de-a cumpărăturile", și îi sugerați să cumpăre ceva care costă 500 de lei, folosind cinci monede de 100 de lei sau o monedă de 500 de lei, va înțelege mai bine. Dacă puteți găsi într-un magazin ceva ce costă numai 500 de lei, această experiență va fi chiar și mai elocventă și realistă pentru copil.

Puneți monedele de 500 de lei într-un șir de la stânga la dreapta și spuneți-i copilului să pună o monedă de 100 de lei pe fiecare monedă de 500 de lei. Apoi întrebați copilul câte monede de 500 de lei are. Copilul ar trebui să-și dea seama că are tot atâtea monede de 500 de lei câte are de 100 de lei. S-ar putea să-i placă să numere toate monedele, realizând că are în total zece monede, adică mai mult de cinci. Copilul poate, de asemenea, să rețină că moneda de 500 de lei este mai mică decât cea de 100 de lei, cu toate că are o valoare mai mare. Va fi dificil pentru copil să înțeleagă că o monedă de 500 de lei valorează mai mult decât o monedă de 100 de lei, chiar dacă este mai mică. Ajutați-l din nou să-și dea seama că îi trebuie cinci monede de 100 de lei pentru a cumpăra un lucru de 500 de lei.

În același fel, puteți introduce bancnotele de 1000 de lei și 5000 de lei, dar înainte de a încerca să lucrați cu bancnotele de valori mai mari, asigurați-vă că a înțeles mai întâi valoarea monedelor de 100 de lei și 500 de lei,. Progresați lent în învățarea valorilor banilor și copilul va câștiga încredere în sine și va învăța conceptele rapid.

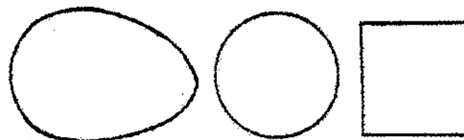
„Discuția despre bani" ar putea să fie o activitate continuă, până când copilul poate să identifice cu acuratețe monedele și bancnotele de valori mici.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea existenței a diferitelor monede și a valorii lor;*
- *abilitatea de a sorta;*
- *interesul de a căuta detaliile;*
- *conștientizarea noțiunilor de „același" și „diferit";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 25

Care ou este?

Decupați din hârtie cinci ouă diferit colorate de mărimea unui pumn. Ar putea să fie unul roșu, unul albastru, unul galben, unul portocaliu și unul verde. Pentru această activitate pot fi folosite și ouă de plastic.

Arătați-i copilului ouăle și puneți-le pe jos. Jucați jocul „Ia-l de jos". Pentru a juca acest joc, denumiți o culoare și explicați-i să ia oul de culoarea numită. Repetați cu fiecare dintre ouăle colorate pentru a vă asigura că poate găsi oul de culoarea specificată în comandă.

Numărați cele cinci ouă cu copilul pentru a-i explica să le pună într-un coș. Puneți coșul într-o astfel de poziție, încât să nu vadă înăuntru. Puneți pe jos patru din cele cinci ouă. Numiți culorile ouălor care sunt pe jos împreună cu copilul. Dacă el are dificultăți să-și amintească culoarea care lipsește, arătați-i copilului oul colorat care rămăsese în coș. Schimbați oul din coș și continuați jocul, până când copilul câștigă încredere în sine și poate să-și amintească repede oul colorat care lipsește.

Asigurați-vă că își dă seama că oul are o formă diferită de cea de cerc și de pătrat. Recapitulați formele, cercul și pătratul, dacă el nu pare să înțeleagă. Pentru a recapitula, pur și simplu desenați un cerc, un pătrat și un oval pe o foaie de hârtie. Spuneți-i copilului că forma oului se numește oval.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a memora culorile și formele;*
- *abilitatea de a-și aminti ceva ce nu se vede;*
- *înțelegerea conceptului numerelor de la 1 la 5;*
- *încrederea în sine;*
- *abilitatea de a asculta o comandă.*

Trei ani - Săptămâna 26

Două părți fac un întreg

Decupați cinci poze colorate mari dintr-o revistă. Arătați-i pozele copilului și vorbiți-i despre fiecare dintre ele. Lipiți fiecare poză pe un carton sau pe o hârtie groasă. Atunci când s-a uscat lipiciul, tăiați fiecare poză în două, cu una sau două curbe sau unghiuri la decupare. Decuparea este bine să se facă de sus în jos. Fiecare imagine va avea o parte stângă și o parte dreaptă. Arătați-i copilului întreaga poză din nou și explicați-i că două bucăți fac un întreg. Acest tip de puzzle a fost introdus la vârsta de 1 an, activitatea din Săptămâna 2 și la vârsta de 2 ani, activitatea din Săptămâna 1.

Amestecați piesele de puzzle și spuneți-i copilului să pună pozele din nou împreună. Lăudați-l și încurajați-l să repete activitatea atâta timp cât pare interesat.

Altă dată, luați partea stângă a uneia dintre imagini și rugați-l să vă spună ceva despre ea. Încuviințați orice v-ar spune. Faceți același lucru cu partea dreaptă a aceleiași poze. Puneți împreună cele două bucăți și rugați copilul să vă spună ceva despre întreaga imagine. Din nou acceptați orice vă spune și adăugați orice altceva vă convine în legătură cu fotografia. Urmăriți același procedeu cu celelalte poze. În timpul conversației cu copilul, asigurați-vă că vă referiți la partea stângă și cea dreaptă a fiecarei imagini și încercați să-l faceți și pe copil să-și dea seama că poza are două părți. Puteți menționa că fiecare parte este numită o „jumătate" și că două jumătăți fac un lucru „întreg". Cuvintele „stâng" și „drept" pot fi și ele amintite, dar nu este nevoie să se sublinieze în acest moment noțiunile de „stânga" și „dreapta". Vă puteți referi la ele ca la „această parte" și „cealaltă parte". Copilul poate, de asemenea, să aibă dificultăți la înțelegerea conceptului de „jumătate".

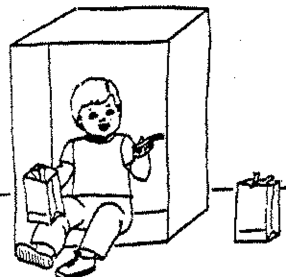
Amintiți-vă să repetați unele dintre activitățile precedente, în special acelea care par să-l atragă. Ceea ce poate părea simplu pentru dumneavoastră, poate să nu fie simplu pentru copil. Uneori pare în largul său cu o noțiune, dar alteori parcă nu își mai amintește nimic. De aceea este important să jucați aceleași jocuri și să repetați activitățile pentru a fixa conceptele ferm în mintea copilului.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptelor „stâng" și „drept";*
- *conștientizarea faptului că părțile stângă și dreaptă ale imaginii nu sunt aceleași;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conștientizare mai bună a faptului că două părți fac un „întreg";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 27

În cutie și afară din cutie

Faceți rost de o cutie de carton ondulat care să fie destul de încăpătoare pentru ca micuțul să poată să se târască și să stea jos ușor atunci când cutia stă pe o parte.

Alegeți două seturi de opt fâșii colorate de hârtie sau creioane cerate. Puneți un set din fiecare într-o pungă mică de hârtie. Culorile ar putea să fie roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, purpuriu, maro și negru. Puneți una dintre pungi într-un colț din interiorul cutiei. Cealaltă pungă poate fi pusă în fața copilului aflat aproape de cutia de carton ondulat.

Spuneți-i să aleagă orice culoare din punga din afara cutiei. Copilul ar trebui să caute culoarea, să o numească și să o pună lângă punga care se află afară din cutie. Copilul se va târî apoi în cutie, va sta jos, va găsi culoarea potrivită în punga din interiorul cutiei și se va târî apoi afară din cutie. Culorile potrivite ar trebui puse una lângă alta, afară din cutie. Acum copilul va alege altă culoare și va repeta mișcările până când au fost potrivite toate culorile și se află acum afară din cutie.

Repetați această activitate des. Dacă a învățat culorile, puteți folosi alte obiecte pentru a le denumi, lua și potrivi. Totuși, dacă nu știe culorile, continuați activitatea utilizând culorile de bază. Dacă le învață bine, folosiți-le numai pe cele pe care nu și le amintește. Pentru a-i mări încrederea în el, utilizați încă o dată toate cele opt culori, astfel încât să-și dea seama că le poate recunoaște pe toate. Puteți, de asemenea, să vă jucați cerându-i să potrivească forme, numere, litere și cuvinte.

Această activitate dezvoltă:

- *memoria;*
- *abilitatea de a denumi și potrivi culorile;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 28

Pornit și oprit

Această activitate poate fi desfășurată o singură dată ca un joc sau oricând în timpul zilei, în timp ce dumneavoastră lucrați într-un anumit loc.

Copilului ar trebui să i se dea voie să aprindă și să stingă unele aparate sub supravegherea adulților. Acest tip de experiență îl va face să aibă mai multă încredere în sine și să fie independent. I se va explica ce înseamnă un aparat „pornit" sau „oprit". Copiii adoră să apese sau să rotească butoane sau întrerupătoare.

Se poate începe foarte bine cu întrerupătorul pentru lumină. Lăsați copilul să aprindă lumina și apoi să o stingă. Poate că ați putea să vă plimbați prin casă și să numărați toate întrerupătoarele.

Altă dată, copilul ar trebui să fie lăsat să aprindă o lampă. Unele lămpi au un buton care se învârtește, în timp ce altele au un comutator care se împinge înainte și înapoi pentru a aprinde lumina. Unele lămpi mai vechi pot avea un lănțișor de care se trage pentru a face lumină sau pentru a o stinge. Altele, mai moderne, trebuie doar atinse pentru a fi aprinse. Copilul trebuie încurajat să observe diferitele metode de aprindere a lămpilor și poate chiar să le încerce sub supraveghere.

Alte aparate pe care le va porni cu deliciu sunt aspiratorul, robotul de bucătărie, mixerul, toasterul, mașina de spălat vase, aparatul de radio și televizorul. Atunci când este momentul potrivit, copilul poate fi invitat să pornească aceste aparate. La mașina de spălat și la uscător, copilul poate ajunge greu, dar pornirea lor poate fi o experiență pasionantă pentru el. Trebuie subliniate precauția și atenția cu care trebuie umblat la aparate.

Această activitate dezvoltă:

- *simțul responsabilității și spiritul de a ajuta;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea diferitelor tipuri de întrerupătoare;*

- *senzația tactilă diferită atunci când un aparat este activat;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 29

Rupe fâșii de hârtie!

Faceți rost de cinci tăvițe de carne, cinci capace de plastic sau ceva asemănător. Folosiți o carioca groasă și numerotați tăvițele: 1 - 2 - 3 - 4 - 5. Aranjați-le în ordinea numerică de la 1 la 5. Dați-i copilului mai multe fâșii de hârtie decupate dintr-o revistă. Fâșiile ar trebui să fie în jur de 2,5 cm lățime. Lungimea depinde de mărimea revistei.

Arătați-i copilului tăvița de plastic cu numărul 1 scris pe ea. Arătați spre 1 și spuneți: Aceasta este imaginea cu numărul 1. Spuneți-i copilului să rupă o bucată de hârtie dintr-o fâșie și să o pună în tăviță. Repetați procedeul pentru 2, 3, 4 și 5. De exemplu, copilul trebuie să pună două bucăți de hârtie în tăvița 2, trei bucăți în tăvița 3 și să continue în același mod pentru 4 și 5.

Atunci când copilul a terminat, numărați bucățile din fiecare tăviță împreună cu el. Accentuați recunoașterea lui 1, 2, 3, 4 și 5. Încurajați copilul să rupă, să numere și să pună bucățile numărate, să rupă iar bucăți din fâșiile rămase care au fost decupate anterior. Ajutați copilul numai dacă este absolut necesar. Aruncați bucățile de hârtie vechi și reîncepeți cu fâșii noi de fiecare dată când copilul reia activitatea.

Altă dată, amestecați cele cinci tăvițe numerotate. Explicați-i cum să găsească tăvițele 1, 2, 3, 4 și 5. Apoi spuneți-i să le pună în ordine de la 1 la 5 și de la stânga la dreapta. Mișcați-vă mâna de la stânga la dreapta astfel încât copilul să înțeleagă ce vreți să spuneți. Amestecați tăvițele din nou și observați reacția copilului. Poate să pună tăvițele în ordine numerică fără ajutor? Copilul nu va fi copt pentru conceptele numerelor 6-10 până nu va înțelege și recunoaște numerele 1-5.

Continuați lucrul cu conceptele numerelor 1 - 5, introduceți alte obiecte mici pentru copil pentru a le număra și puneți-le în tăvițe. Obiectele pe care le utilizați pentru o anumită tăviță nu trebuie să fie exact la fel. Copilul va înțelege aceste concepte dacă activitatea este repetată des. Amintiți-vă: „prin practică, ajungi la perfecțiune!".

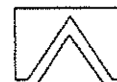
Această activitate dezvoltă:

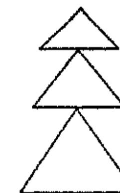
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conștientizare mai bună a ideii de părți ale unui întreg, prin ruperea bucăților mai mici dintr-o fâșie întreagă;*
- *abilitatea de a număra și recunoașterea cifrelor 1, 2, 3, 4, 5;*
- *abilitatea de a potrivi obecte corespondente (bucățile cu numerele);*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 30

Trei triunghiuri

Asamblați trei bucăți de carton de mărimea unei foi de scris. Decupați o bucată triunghiulară din latura mare, astfel încât să rezulte un triunghi mic, un triunghi mijlociu și un triunghi mare. Cartonul rămas din fiecare bucată va fi utilizat drept cadru pentru fiecare dintre cele trei triunghiuri.

Arătați-i copilului cele trei triunghiuri. Potriviți cel mai mic triunghi în cadrul din care a fost decupat. Spuneți: „Acesta este un triunghi mic". Potriviți triunghiul mijlociu în cadrul din care a fost decupat. Spuneți: „Acesta este un triunghi mai mare decât triunghiul mic". Potriviți cel mai mare triunghi în cadrul din care a fost decupat. Spuneți: „Acesta este triunghiul cel mai mare".

Luați cele trei triunghiuri din contururi și puneți-le unul deasupra celuilalt, cu cel mai mare la bază. Asigurați-vă că ați fost urmărit de copil.

Încurajați-l să pună triunghiurile în conturul corect. Lăsați-l să o facă singur, dar ajutați-l dacă nu a înțeles ce are de făcut. Luați contururile și lăsați copilul să le pună iar în locul corect. Ajutați-l, dacă este nevoie.

Spuneți-i să le pună unul sub altul, cu cel mai mare la bază. Apoi, aranjați-le astfel încât să formeze un brad. Întrebați-l dacă forma seamănă cu ceva cunoscut. Dacă nu știe, dați-i răspunsul corect și povestiți-i pe scurt despre brazi.

Discutați acum despre triunghi. Are trei laturi și trei colțuri (unghiuri). Desenați un pătrat pe hârtie și întrebați copilul dacă își amintește numele lui. Ajutați-l dacă este nevoie și numărați laturile și colțurile pătratului. Spuneți-i copilului că ar trebui să rețină că triunghiul are trei colțuri, iar pătratul patru.

Ca o prelungire a acestei activități, lăsați-l să deseneze triunghiuri și pătrate. Va fi folositor, dacă veți face puncte pe care să le unească pentru a obține formele de triunghi și pătrat.

Lăsați copilul să muncească independent cu triunghiurile de carton și contururile lor de mai multe ori, astfel încât să înțeleagă formele și diferitele mărimi.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a noțiunii de „mărime";*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *ușurința de a rezolva o problemă;*
- *o conștientizare mai bună a diferenței dintre un pătrat și un triunghi.*

Cercuri

Faceți rost de trei dimensiuni diferite de gherghefuri rotunde pentru brodat. Ar fi bine să fie unul mare, unul mijlociu și unul mic. Aranjați-le pe jos, astfel încât copilul să le poată vedea în ordine, de la cel mai mic până la cel mai mare. Rugați-l să vă spună mărimile gherghefurilor. Asigurați-vă că a înțeles că au o forma unui cerc.

Aranjați gherghefurile unul în altul. Explicați-i cum să-l ia pe cel mai mic și pe cel mijlociu. Întrebați-l ce gherghef a rămas pe jos. Ajutați-l, dacă nu înțelege, că a rămas cel mai mare. Vorbiți-i despre cuvântul „mare". Apoi arătați-i cele două gherghefuri care au fost luate și întrebați-l: „Care dintre ele este mai mare?" Copilul ar trebui să înțeleagă relativitatea comparațiilor. Depinde cu ce compari.

Lăsați-l să dea de-a dura cel mai mic gherghef. Atunci când gherghelul se oprește, copilul îl va da de-a dura pe cel mijlociu. Când se oprește și acesta, lăsați-l să-l dea de-a dura pe cel mai mare. Întrebați-l care a fost cel mai iute? Lăsați-l să se joace cu gherghefurile și va descoperi singur câte ceva despre ele.

Dacă aveți un set de cercuri, arătați-l copilului și întrebați-l care cerc este cel mai mare. Lăsați-l să-l rostogolească. S-ar putea să prefere să-l lase pe jos și să-l compare cu cele trei gherghefuri. În oricare dintre cazuri, lăsați-l să cerceteze și să mânuiască gherghefurile cum vrea.

Ca o prelungire a acestei activități, copilul se poate amuza colecționând obiecte și formând seturi de unul, două, trei, patru și cinci. Îi puteți sugera că unul dintre seturi poate fi pus înăuntrul unui gherghef. Identificați-l denumindu-l cel mai mic, următorul după cel mai mic, următorul de lângă cel mai mare și cel mai mare (dacă folosiți și un set de cercuri). Copilul se poate distra jucându-se cu gherghefurile de-a aruncatul inelelor. Un scaun de lemn poate fi întors cu fundul în sus și copilul se poate juca de-a aruncatul inelelor pe picioarele scaunului. Cu exercițiu, își poate dezvolta îndemânarea. Poate, de asemenea, să recunoască dimensiunea (mic, mijlociu sau mare) cercului care a fost agățat. Pot fi folosite și cercurile pentru activitatea de aruncare.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a mărimilor comparate;*
- *o conștientizare mai bună a formei de cerc;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conștientizare mai bună a diferitelor obiecte care se mișcă în spațiu;*
- *explorarea liberă;*
- *încrederea în sine.*

Urme de picioare

Adunați o pereche de pantofi ai lui tati, una a mamei și una a copilului. Folosiți o bucată de hârtie groasă sau carton și o carioca sau un creion cerat pentru a trasa conturul fiecărei perechi de pantofi pe hârtie. Decupați formele de pantofi. Însemnați toți pantofii stângi cu o carioca verde scriind litera S pe vârful fiecăruia. Tot așa, marcați toți pantofii drepți cu o carioca roșie, scriind un D pe vârful fiecăruia.

Lăsați copilul să se uite la toți pantofii. Numărați-i. Spuneți-i copilului că sunt șase pantofi, dar că doi pantofi aparțin unei singure persoane. Cei doi pantofi aparținând aceleiași persoane se numesc o pereche. Explicați-i cum să potrivească perechile de pantofi. Apoi spuneți-i să pună pantofii sortați în ordine, de la cei mai mari la cei mai mici. Arătați-i că și alte obiecte sunt pereche. De exemplu: mâinile, urechile, ochii, obrajii, brațele, picioarele etc. Copilul ar trebui să-și dea singur seama că mănușile cu degete, mănușile cu un deget și șosetele sunt, de asemenea, perechi.

Arătați-i formele pantofilor cu fața însemnată în sus, așa încât să poată vedea literele S și D. Dacă întreabă ce înseamnă S și D, spuneți-i că S este prima literă cu care începe cuvântul „stâng" și D este litera cu care începe cuvântul „drept". Precizați-i că toată lumea are un picior stâng și unul drept.

Îndemnați copilul să potrivească formele de pantofi. Apoi amestecați-le cu fețele însemnate în sus. Rugați-l să găsească formele cele mai mari, cele mijlocii și pe cele mai mici și puneți-le într-un șir, de la cele mai mari până la cele mai mici. Ajutați-l, dacă este nevoie. S-ar putea să se amuze și să facă aceasta de mai multe ori. Dacă se plictisește, încercați activitatea altă dată.

Această activitate poate fi extinsă în viitor, punând formele pantofilor pe dos la întâmplare. Copilului i se va explica să le întoarcă pe față și să potrivească fiecare pereche. Altă dată, unele forme pot fi puse pe față și altele pe dos. Provocați copilul să le întoarcă pe toate pe față. Copilul se va distra punând toate formele de pantof stâng împreună și toate formele de pantof drept împreună. Trebuie menționate cuvintele „stâng" și „drept", dar îi va lua ceva timp să stăpânească felul cum trebuie să distingă între pantoful stâng și pantoful drept, fără să-i confunde.

Altă dată, copilul se va distra aranjând formele de pantofi la stânga și la dreapta, astfel încât să-și închipuie că sunt pietre de pășit și să meargă pe ele.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână (la potrivirea pantofilor);*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor de „stâng", „drept" și „șase";*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor de pantofi, formă de pantofi, mărimi și perechi.*

Trei ani - Săptămâna 33

Ce gust are?

Este nevoie de nişte zahăr, sare, cacao şi oţet. Prezentaţi-le pe fiecare copilului. Puneţi puţin zahăr pe un şerveţel şi lăsaţi-l să-l guste. Spuneţi-i că zahărul este dulce. Lăsaţi-l pe copil să-l miroasă.

Puneţi puţină sare pe un şerveţel şi lăsaţi-l pe copil să o guste. Spuneţi-i că sarea este „sărată". Lăsaţi copilul să o miroasă.

Pe alt şerveţel puneţi puţină cacao şi lăsaţi-l să o guste. Spuneţi-i că gustul de cacao este „amar", dar dacă este amestecată cu zahăr, gustul va fi schimbat. Lăsaţi copilul să o miroasă.

Lăsaţi-l să miroasă puţin oţet, care a fost pus într-un pahar mic. Apoi lăsaţi-l să guste puţin oţet. Spuneţi-i că este „acru".

Subliniaţi cele patru cuvinte: „dulce", „sărat", „amar" şi „acru". Întrebaţi-l ce parte a corpului îl ajută să guste. Folosiţi o oglindă şi lăsaţi-l să vadă papilele gustative care sunt pe vârful, pe părţile laterale şi pe dosul limbii.

Întrebaţi-l ce îl ajută să miroasă. Este un moment potrivit pentru a discuta cu el despre pericolul de a mirosi sau gusta lucruri necunoscute. Discutaţi despre otravă. Subliniaţi că prea mult din orice este o otravă şi că uneori puţin din ceva poate fi prea mult.

În timpul gustărilor sau meselor, îndemnaţi copilul să vă spună ce gust au diferite mâncăruri. Dacă a uitat cele patru tipuri de gusturi, repetaţi experienţa cu zahărul, sarea, cacaua şi oţetul. Unele mâncăruri au gusturi amestecate şi copilul poate avea dificultăţi pentru a le preciza. Explicaţi-i că unele mâncăruri au un gust mai puternic decât altele. Este mai înţelept să discutăm despre mâncăruri care au un gust distinct precum prăjiturile, biscuiţii, murăturile etc. Gustul „amar" se simte în anumite ierburi. Copiii nu vor putea să-l recunoască uşor, dacă sunt amestecate mai multe ierburi şi îl alterează şi scot în evidenţă gustul uneia dintre ele.

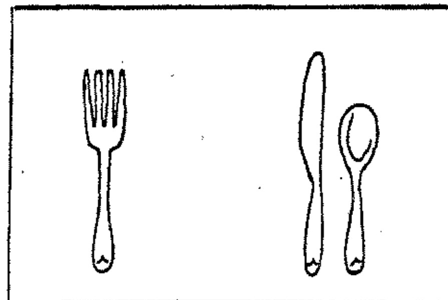
Ca o extindere a acestei activăţi, pot fi recunoscute şi discutate diferite imagini de mâncăruri. Copilul va fi interesat să cunoască nume noi de mâncăruri şi ce gust au. Dacă alimentul este familiar copilului, el poate fi în stare să recunoască repede gustul lui după imagine, fără să-l guste.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea utilităţii limbii;*
- *conştientizarea diferitelor grupe de gusturi;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *conştientizarea a ceea ce înseamnă otravă;*
- *abilitatea de a identifica alimentele după gust;*
- *o conştientizare mai bună a simţurilor mirosului şi gustului.*

Trei ani - Săptămâna 34

Sortează tacâmurile!

Adunaţi diferite tacâmuri de plastic sau de metal, cum sunt furculiţe, cuţite şi linguri. Amestecaţi-le într-un castron sau ceva asemănător şi spuneţi-i copilului să le sorteze, punând furculiţele într-o grămadă, cuţitele în alta şi lingurile în cea de-a treia.

Puteţi, de asemenea, să utilizaţi o cutie de tacâmuri pentru a le sorta. Copilul poate avea nevoie de puţin ajutor ca să pornească la acţiune. Pentru a-l ajuta, puneţi un tacâm din fiecare la loc şi încurajaţi-l să înceapă să le sorteze pe cele rămase.

O dată ce copilul a devenit eficient la sortarea tacâmurilor, lăsaţi-l să golească sertarul cu tacâmuri. Nu uitaţi să puneţi deoparte cuţitele ascuţite sau alte obiecte periculoase din coşul cu tacâmuri.

Copilul poate fi, de asemenea, încurajat să pună masa. I se va explica aşezarea tacâmurilor pentru o persoană şi apoi va fi lăsat să pună celelalte tacâmuri la locul lor pe masă. Chiar dacă va fi nevoie să faceţi câteva mici schimbări, lăudaţi-l şi felicitaţi-l pentru treaba bună făcută. Cu încurajări, în curând va învăţa să pună masa complet singur.

Îndemnaţi-l să vă spună care dintre tacâmuri este cel mai lung, care este următorul ca lungime şi care este cel mai scurt. Pentru a-l ajuta, tacâmurile trebuie aliniate. În acest fel, mărimile îi vor fi clare. Copilului îi va plăcea, de asemenea, să numere tacâmurile. Va trebui să-l ajutaţi.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a sorta;*
- *abilitatea de a număra;*
- *interesul de a ajuta;*
- *încrederea în sine;*
- *o conştientizare mai bună a lungimilor şi mărimilor;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Trei ani - Săptămâna 35

Se scufundă sau pluteşte?

Puneţi cinci lucruri care plutesc şi cinci lucruri care se scufundă într-un bol sau într-o oală. Iată câteva sugestii: un dop, un mosor, o bucată de plastic, o lumânare,

un capac de borcan, un cui, o piuliță metalică, o scoică și un nasture mare. Lăsați copilul să se joace într-o chiuvetă unde a fost pus un castron mare de vase pe jumătate umplut cu apă.

Arătați-i că lingura de metal se scufundă atunci când este pusă în apă și că lingura de lemn plutește. Împingeți lingura de lemn în apă în jos și încercați să o mențineți scufundată. Lăsați-l pe copil să observe că lingura de lemn se ridică la suprafață și plutește din nou.

Puneți lingura de metal pe partea dreaptă a chiuvetei și spuneți-i să încerce toate obiectele pentru a vedea dacă se scufundă sau plutesc. Dacă se scufundă trebuie puse împreună cu lingura de metal. Dacă plutesc, trebuie puse în cealaltă parte. Arătați-i partea dreaptă, unde ați pus lingura de lemn.

Urmăriți-l cum se joacă singur. Ajutați-l numai dacă este nevoie. Atunci când a terminat, testați obiectele în apă pentru a vedea dacă se scufundă sau plutesc, așa cum ați făcut pentru lingurile de metal și de lemn.

Este momentul să povestiți despre înot. Spuneți-i copilului că poate pluti dacă își mișcă greutatea corect pe suprafața apei. Dacă nu, atunci se scufundă. Discutați despre siguranța în apă și utilizările apei: pentru băut, gătit, spălat hainele, curățat, ca solvent (dizolvarea zahărului, sării etc), despre plantele de apă, despre înot, și bărci. Altă dată, pot fi alese diferite obiecte pentru a vedea dacă plutesc sau se scufundă. Copilul ar putea fi interesat să aleagă aceste obiecte singur ar putea dori să numere câte obiecte se scufundă și câte obiecte plutesc. Lăsați-l să exploreze utilizările apei cu supraveghere moderată.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a utilizărilor apei;*
- *abilitatea de a rezolva probleme (se scufundă sau plutește);*
- *încrederea în sine și independența;*
- *o conștientizare mai bună a proprietăților apei;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 36

Cântecul alfabetului

Cântați sau spuneți ritmat *Cântecul alfabetului* împreună cu copilul dacă vrea să-l audă. Următoarele cuvinte vă vor ajuta, dacă nu vă amintiți cântecul:

„ABeCeDeEeFGe,
HaȘIJeKaeLeMeNOPe,
ChiueReS ȘTeȚUVe,
dubluW ics igrec și un Zet.
Ăsta-i întregul alfabet!"

Tipăriți literele pe o bucată de hârtie pentru copil pentru a le vedea și a cânta cântecul din nou.

Repetați cântecul de mai multe ori și spuneți-i copilului că ABC sunt imagini sau simboluri. Atunci când sunt împreună, într-o anumită ordine, formează un cuvânt. Ajutați-l să înțeleagă că numele oamenilor sunt tot cuvinte. Scrieți numele copilului și spuneți: „Vezi, numele tău este un cuvânt".

Faceți rost de o carte cu alfabetul sau cumpărați una de la librărie. Cartea ar fi bine să aibă pagini colorate, litere mari și o imagine care începe cu fiecare literă. Acest tip de carte este foarte potrivit pentru această vârstă. Se poate uita în ea, poate fi citită, iar imaginile și literele discutate. Copilul ar trebui să fie încurajat să se uite de multe ori și singur în carte.

Repetând *Cântecului alfabetului* cu el, aceasta îl va ajuta să memoreze alfabetul. Cântând sau scandând literele foarte lent, veți reuși să verificați dacă aude clar numele literelor. Repetarea rapidă va duce la amestecarea literelor și copilul le va confunda numele.

Atunci când îi citiți povești, arătați-i o anumită literă. Ar putea să fie nostim pentru el să se uite după o singură literă în carte. Dacă este încă interesat, numiți-i altă literă și uitați-vă prin carte după această a doua literă. Dacă nu pare interesat să învețe alfabetul, continuați să-i cântați *Cântecul alfabetului*. Copilul îl va învăța fără să-și dea seama.

Este necesar să cunoască alfabetul din mai multe motive, atât pentru citit, scris, clasificare alfabetică, cât și pentru folosirea dicționarului, a mașinii de scris, a calculatorului etc. Va fi, de asemenea, util pentru a juca jocuri ce pun accent pe ordinea literelor. De exemplu, ce literă vine înainte de K, ce literă vine după D sau ce literă este între D și F? Un tabel cu literele alfabetului confecționat acasă poate fi utilizat pentru acest joc. Utilizați un singur concept o dată, atunci când jucați jocul. Evitați alternarea lui „înainte", „după" și „între" în timpul unui singur joc. Acest joc poate fi jucat până la grădiniță și în clasa întâi și chiar după, dacă este încă nevoie de fixare. Utilizați literele mari mai întâi, apoi avansați la literele mici pe măsură ce jucați mai departe.

Dacă vă întreabă despre literele mici, explicați-i că ne imaginăm că fiecare literă are o mamă și un copil-literă. Literele mari sunt mama, literele mici sunt copilul. Evitați să introduceți scrierea formală a literelor la această vârstă. Totuși, copilul se poate amuza formând litere din paie, spaghete fierte, fâșii de hârtie sau bucăți de sfoară.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea alfabetului;*
- *conștientizarea existenței literelor mari și a literelor mici;*
- *conștientizarea ordinii literelor;*
- *conștientizarea conceptelor „înainte", „după" și „între";*
- *capacitatea de a asculta un anumit sunet corespunzător unei litere;*
- *încrederea în sine.*

Găseşte şi potriveşte!

Adunaţi câteva bucăţi de ţesături şi tăiaţi-le în câte două pătrate de 7,5 x 7,5 cm^2 din câte opt feluri de materiale diferit colorate. Pătratele vor fi asemănătoare celor utilizate la vârsta de 0 ani, activitatea din Săptămâna 37. Unele sugestii de modele sunt ecosez, buline, tweed, dungi, flori, desene abstracte etc. Aceste bucăţi de ţesături trebuie lipite pe pătrate de cartoane decupate, de aceleaşi dimensiuni. Vor deveni astfel mai rezistente şi mai uşor de mânuit.

Amestecaţi pătratele de ţesături şi rugaţi copilul să potrivescă pătratele care seamănă. Jocul poate fi complicat punând pătratele cu faţa în jos. Două pătrate pot fi întoarse cu faţa în sus pentru a vedea dacă se potrivesc. Dacă se potrivesc, pătratele trebuie îndepărtate din teanc. Dacă nu se potrivesc, vor fi întoarse înapoi cu faţa în jos şi îi veţi spune copilului să ţină minte ce model au. Continuaţi să întoarceţi cu faţa în sus câte două pătrate până când vor fi potrivite toate pătratele.

Încurajaţi copilul să găsească o anumită culoare în modele. Schimbaţi culoarea când copilul a devenit sigur pe culoarea anterioară. Recunoaşteţi cât de multe culori este posibil în pătratele din ţesături.

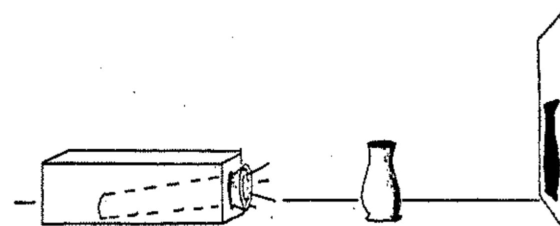
Ca o prelungire a acestei activităţi, încurajaţi copilul să facă un pătrat format din pătratele din ţesături. Poate fi un chenar de pătrate sau un pătrat format cu toate pătratele din ţesături, cu câte patru pătrate pe fiecare şir.

Număraţi toate pătratele din ţesături. Apoi potriviţi cele opt seturi şi număraţi seturile de câte două pătrate. Dacă îl amuză acest tip de numărătoare, sugeraţi-i să aleagă un anumit număr de pătrate. Ajutaţi-l să le numere. Altă dată, îi puteţi explica cum să găsească un anumit număr de pătrate care conţin culoarea roşie sau o altă culoare. Fiţi sigur că aţi verificat culorile, înainte de a-i spune copilului să numere un anumit număr de pătrate cu o culoare anumită. Lăsaţi-l să vă sugereze alte moduri de a număra pătratele.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a noţiunii de „pătrat";*
- *o conştientizare mai bună a culorilor;*
- *uşurinţa de a potrivi obiecte după un criteriu;*
- *uşurinţa de a căuta o anumită culoare;*
- *uşurinţa de a număra;*
- *memoria;*
- *încrederea în sine.*

Să ne amuzăm cu umbre

Folosiţi o lanternă cu un spot sau un alt tip de lanternă strălucitoare. Adunaţi diverse obiecte de prin casă care ar putea să proiecteze umbre interesante pe perete. Câteva sugestii ar putea fi un suport de lumânare, un bibelou, un animal de pluş, un semn de carte, o fructieră, o vază, o cutie, un coş etc.

Dacă folosiţi o lanternă de formă cilindrică, tăiaţi o gaură într-o cutie de pantofi pentru a susţine corpul lanternei. Vă va ajuta pentru fixarea luminii. Puneţi unul dintre obiecte pe podea lângă un perete plan colorat deschis, într-o cameră întunecată sau în semiobscuritate. Mişcaţi lumina înapoi, astfel încât umbra obiectului să fie proiectată clar pe perete. Repetaţi această activitate până când au fost proiectate toate umbrele obiectelor alese pe perete. Discutaţi-le pe fiecare în timp ce le proiectaţi pe perete. Copilului îi va plăcea să vadă formele diferitelor obiecte şi va comenta probabil aspectul lor.

Denumiţi obiectele pentru copil. Apoi puneţi obiectele în afara privirii copilului şi proiectaţi imaginea unui obiect pe ecran. Puneţi-l să recunoască obiectul. Dacă nu îşi aminteşte numele obiectului, lăsaţi-l să aleagă din grupul de obiecte pe cel pe care vrea să-l folosiţi. Continuaţi până când au fost utilizate toate obiectele sau copilul s-a plictisit. Altă dată, copilul se va distra, alegând el numele obiectului pe care îl va proiecta pentru dumneavoastră.

Discutaţi cu copilul cum se formează umbra. Pentru că lumina nu poate trece prin obiecte, trece doar pe lângă ele, formând astfel o imagine sau o umbră pe perete. Explicaţi-i că lumina poate trece printr-o fereastră transparentă şi de aceea putem să vedem prin ea.

Utilizaţi o bucată de hârtie de aproximativ 25 x 25 cm^2 şi decupaţi în centrul ei o formă mai mică decât faţa lanternei. Fixaţi hârtia decupată pe faţa lanternei cu un elastic. Luminaţi ecranul cu lanterna. Copilul va fi încântat să observe imaginea formei decupate pe ecran. Repetaţi această activitate cu alte forme.

Altă dată, atunci când este însorit afară, ieşiţi împreună cu copilul de dimineaţă devreme. Staţi în picioare într-un anumit loc şi notaţi până unde ajunge umbra sa. La prânz, repetaţi activitatea cu copilul stând în acelaşi loc. Observaţi iar umbra copilului. Târziu, după-amiaza, mergeţi din nou afară şi notaţi iar unde este umbra sa de această dată.

Spuneţi-i copilului că soarele este exact ca o lanternă mare, dar dimineaţa se află la est, la prânz este deasupra capetelor noastre, iar după-amiaza se află la vest. De aceea,umbrele se formează spre vest dimineaţă,sub noi, la prânz, şi la est după-amiază.

Dacă se joacă afară cu umbrele, copilul va reține că ele sunt cele mai lungi dimineața devreme și târziu după-amiază. Aceasta îl va face să perceapă curgerea timpului.

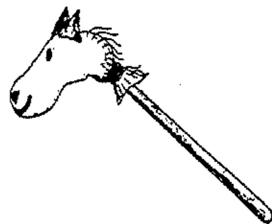
Ca o prelungire a acestei activități, lipiți pe perete, cu bandă adezivă, o bucată de hârtie glasată neagră (din aceea care nu pătează peretele). Așezați copilul pe un taburet cu corpul lateral față de perete, astfel încât atunci când o lumină este proiectată asupra sa, să i se formeze silueta pe hârtia neagră de pe perete. Lumina ar trebui așezată pe o masă joasă. Un proiector de diapozitive va funcționa mai bine, dar veți reuși și cu o lanternă bine fixată. Pentru a obține o imagine clară a capului copilului pe perete va fi poate nevoie să-i modificați poziția. O dată ce silueta capului copilului a devenit clară, stați de o parte a siluetei proiectate și trasați repede, dar cu atenție capul copilului cu cretă albă. Stingeți lumina, îndepărtați hârtia și decupați silueta cu foarfeca. Întoarceți silueta invers și fixați-o cu chit elastic pe o hârtie albă. Această siluetă poate fi înrămată sau păstrată.

Această activitate dezvoltă:

- *interesul față de umbre;*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor „lumină" și „umbră";*
- *conștientizarea faptului că umbrele de afară variază în timpul unei zile;*
- *conștientizarea faptului că lumina nu străbate anumite obiecte;*
- *o conștientizare mai bună a existenței diferitelor forme;*
- *memorarea diferitelor forme ale obiectelor;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 39

Distracție în galop

Faceți rost de un ciorap vechi, mare și colorat uni. Îndemnați copilul să vă ajute să umpleți ciorapul vechi cu ziare mototolite, cu ciorapi lungi vechi sau resturi de lână. Din materiale uzate tăiați doi ochi verzi ovali, un nas triunghiular roșu, două urechi triunghiulare maro și o gură zâmbitoare în formă de U, de culoare roșie. Aranjați aceste bucăți pe ciorapul umplut pentru a-l face să semene cu capul unui cal. Ajutați copilul să utilizeze lipici pentru țesături pentru a lipi bucățile. Turnați o linie de lipici din spatele urechilor spre gât (manșeta ciorapului) și lipiți bucăți de sfoară pentru coamă. Introduceți un baston sau o coadă de mătură în manșeta șosetei. Împungeți bățul sau coada de mătură cât mai departe în ciorapul umplut (capul calului). Legați manșeta ciorapului pe baston sau pe coada de mătură cu un elastic puternic sau legați-o strâns cu sfoară sau sârmă. Ați făcut împreună un cal foarte simpatic.

Arătați-i copilului cum să galopeze. Pentru a galopa trebuie să pășească înainte cu un picior și să sară pe el, timp în care piciorul din spate este adus înainte. Pășiți înainte cu același picior din față și repetați. Exersați acești pași cu copilul și apoi lăsați-l să încalece calul de lemn și să galopeze ca un cowboy.

Galopatul și săritul diferă. La galop, piciorul din față nu alternează cu cel din spate, așa cum se întâmplă la sărit. Comanda „galop" sau bătutul din palme în ritm de galop îl vor ajuta să galopeze într-un spațiu deschis limitat.

O dată ce copilul s-a lămurit cum se galopează, încurajările îl vor ajuta să galopeze într-un spațiu marcat.

După ce copilul s-a lămurit cum se galopează, încurajați-l să descalece de pe cal și să exerseze săritul, care a fost introdus pentru prima dată la trei ani, activitatea din săptămâna 2.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea picior - gambă;*
- *conștientizarea părților capului unui cal;*
- *jocul unui rol;*
- *încrederea în sine;*
- *independența.*

Trei ani - Săptămâna 40

Trasează formele!

Faceți rost de un castron de plastic sau incasabil pentru amestecat, o carte, o tavă, un ursuleț, o revistă, un capac de borcan, o cutie de pantofi sau alte obiecte asemănătoare.

Arătați-i copilului cum să țină creionul. Degetul mare și degetul arătător ar trebui folosite pentru a ține creionul, în timp ce degetul mijlociu susține creionul din spate. Inelarul și degetul mic nu au nici un rol la ținerea creionului.

Lăsați copilul să pună castronul pentru amestecat cu fața în jos pe o foaie de hârtie simplă. Țineți castronul fix, în timp ce copilul trasează conturul marginii din afară a castronului. Îndepărtați castronul și rugați copilul să recunoască forma. Dacă nu recunoaște forma, o veți recunoaște împreună.

Dați-i o carioca groasă și explicați-i cum să tragă foarte atent o linie peste linia creionului. Subliniați-i că nu este important să tragă linia repede, ci cât mai frumos.

O dată ce a terminat de trasat, explicați-i cum să aleagă un creion cerat verde și să coloreze cercul. Să vă așteptați să mâzgălească în sus și în jos, înapoi și înainte, și rotund, rotund. Repetați-i că nu este important să coloreze repede, ci îngrijit, să umple bine cercul. Lăsați copilul să decupeze cercul cu un foarfece. Explicați-i cu tact cum să țină foafecele corect în ceea ce privește poziția degetelor în găuri, ca și poziția lamelor foarfecelui față de hârtie. Amintiți-i să decupeze lângă linie, nu exact pe ea.

Altă dată, urmați același procedeu cu o carte. Să traseze conturul cărții cu un creion mai întâi, apoi să folosească o carioca pentru a trasa peste linia creionului o urmă groasă. Să coloreze cartea în galben și să o decupeze. Continuați cu alte obiecte alese. Lăsați copilul să aleagă o culoare diferită, de fiecare dată când face o formă

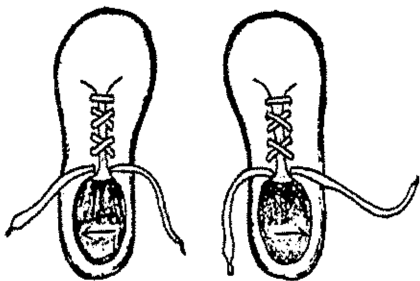
nouă. Este preferabilă o activitate mai scurtă odată decât o activitate lungă şi obositoare, doar pentru a o termina.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a formelor;*
- *abilitatea de a alege o culoare;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a decupa;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 41

Pot să fac!

Această activitate a fost introdusă la vârsta de 1 an, Săptămâna 49. Este important pentru copil să înveţe la această vârstă să se îmbrace şi să se dezbrace singur. Totuşi, mulţi copii au dificultăţi să pună împreună cele două părţi ale unei jachete pentru a trage fermoarul şi de multe ori îi roagă pe adulţi să o facă pentru ei.

Dacă are dificultăţi cu această îndemânare, acum este timpul pentru copilul dumneavoastră să exerseze. Folosiţi un fermoar cu dinţii mari care funcţionează bine. Folosiţi o lumânare veche sau puţin săpun pentru a unge dinţii fermoarului. Treceţi treptat peste fiecare dinte împreună cu copilul şi lăsaţi-l să tragă singur fermoarul cât de mult. Ajutaţi-l numai dacă este nevoie. Încurajaţi-l să exerseze până este în stare să unească cele două părţi ale jachetei şi apoi să tragă fermoarul. Este mai uşor pentru el să o facă atunci când jacheta nu este îmbrăcată. O dată ce a început să stăpânească abilitatea de a trage fermoarul cu jacheta jos, încurajaţi-l să o îmbrace şi să exerseze mai departe. Ar trebui exersat cât mai mult până când copilul capătă încredere în el şi reuşeşte să o facă singur.

Mulţi copii au dificultăţi la încheiatul nasturilor. Această dexteritate poate fi câştigată uşor dacă încurajaţi copilul să încheie o haină care nu este îmbrăcată. Alegeţi o bluză sau o cămaşă cu care copilul să facă exerciţii. Cu cât nasturele este mai mic, cu atât pare mai dificil. Dacă nu reuşeşt, alegeţi o haină cu nasturi şi găuri pentru nasturi mari. Fiţi gata să-l ajutaţi dacă este nevoie, dar încercaţi să-l lăsaţi să facă această activitate cât mai mult singur. O dată ce s-a descurcat cu nasturii mari, reintroduceţi bluza sau cămaşa cu nasturi mici. Cu exerciţiu, copilul va învăţa să încheie şi să descheie nasturii propriilor haine.

Mulţi copii îşi încalţă greu şoşonii. Pentru a simplifica această acţiune, puneţi pantofii copilului în câte o pungă de plastic şi încurajaţi-l să-şi pună şoşonii. Lăsaţi-l să şi-i scoată şi să şi-i pună din nou. Încercaţi să cumpăraţi şoşoni care sunt puţin mai mari decât pantofii. Dacă şoşonii sunt prea firşi, sunt aproape imposibil de încălţat şi descălţat.

Copiii confundă deseori pantoful stâng cu cel drept. Dacă veţi desena o săgeată cu o carioca în interior, pe călcâiul fiecărui pantof, copilul se poate uita la săgeată şi îşi poate da seama în ce picior să-şi pună pantoful. De exemplu, călcâiul stâng va avea săgeata cu capătul spre în afara pantofului. La fel, călcâiul drept va avea săgeata cu capătul spre în afara pantofului.

Copilul se va deprinde cu alt obicei folositor dacă va fi lăsat să-şi lege şireturile de la pantofi. Începeţi cu un pantof care nu este încălţat şi este uşor de legat. Explicaţi-i copilului cum să-şi lege şireturile şi lăsaţi-l să o facă singur cât de mult. Dacă simţiţi că este frustrat, opriţi-vă şi începeţi din nou mai târziu. O dată ce stăpâneşte dexteritatea de a lega şireturi, copilul poate fi învăţat cum să-şi lege propriii pantofi. Aceasta cere mult exerciţiu. Dacă vedeţi că este dezinteresat, introduceţi această activitate mai târziu.

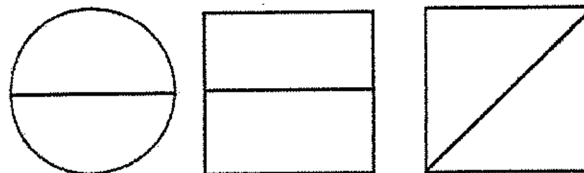
Continuaţi să exersaţi trasul fermoarului, încheiatul nasturilor, încălţatul şoşonilor şi al pantofilor şi legatul şireturilor. Aceste abilităţi sunt necesare pentru câştigarea independenţei copilului şi ar trebui deprinse atunci când copilul merge la grădiniţă. Se recomandă mult exerciţiu.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *antrenarea muşchilor mici;*
- *abilitatea de a se îmbrăca;*
- *încrederea în sine;*
- *perseverenţa de a realiza o cerinţă şi de a o finaliza;*
- *independenţa.*

Trei ani - Săptămâna 42

Îndoaie şi descoperă!

Decupaţi un cerc de aproximativ 20 cm în diametru. Desenaţi o linie cu o carioca mare pe mijloc. Decupaţi două pătrate de aproximativ 20 cm lăţime. Desenaţi o linie paralelă cu o carioca groasă pe mijlocul unuia dintre pătrate şi o diagonală în celălalt.

Arătaţi-i cele trei forme copilului. Asiguraţi-vă că recunoaşte cercul şi cele două pătrate fără ezitare înainte de a începe.

Indicaţi linia din mijlocul cercului. Spuneţi-i copilului să îndoaie cercul în jumătate pe această linie. Asiguraţi-vă că a înţeles că îndoitura va face o cută pe cerc. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Spuneţi-i copilului că cercul este acum împărţit în jumătăţi. Deschideţi porţiunea îndoită şi arătaţi-i copilului cercul întreg, apoi reîndoiţi pentru a accentua ideea de jumătate de cerc.

Arătaţi-i copilului linia paralelă din mijlocul pătratului. Explicaţi-i cum să îndoaie pătratul pe linia marcată. Spuneţi-i că forma nouă care a apărut nu mai este un pătrat. Această formă nouă se numeşte dreptunghi. Deschideţi hârtia pentru a arăta pătratul, apoi îndoiţi-o din nou pentru a-i arăta copilului dreptunghiul. Arătaţi-i cele două laturi lungi şi cele două laturi scurte ale dreptunghiului. Număraţi colţurile. Spuneţi-i că atât pătratul, cât şi dreptunghiul au patru colţuri, dar sunt forme diferite. Deschideţi pătratul şi arătaţi-i copilului că laturile pătratului au aceeaşi mărime. Îndoiţi din nou şi subliniaţi că este o formă de dreptunghi care a fost obţinută atunci când pătratul a fost îndoit în jumătate.

Luaţi acum pătratul cu linia diagonală şi spuneţi-i copilului să-l îndoaie pe acea linie. Întrebaţi-l pe copil dacă îşi aminteşte numele formei care a apărut. Dacă nu, amintiţi-i activitatea de la vârsta de 3 ani, Săptămâna 30 şi identificaţi triunghiul, forma cu trei laturi şi trei colţuri.

Desenaţi un cerc, şi întrebaţi-l cum se numeşte.Desenaţi un pătrat şi întrebaţi-l cum se numeşte. Desenaţi un dreptunghi şi întrebaţi-l cum se numeşte. Apoi desenaţi un triunghi şi întrebaţi-l cum se numeşte. Recapitulaţi numele tuturor formelor împreună cu copilul şi notaţi numele oricăror forme care par să deruteze copilul. Puneţi deoparte aceste forme şi recapitulaţi iar numele formelor pe care copilul şi le aminteşte greu. Puteţi juca jocul „Ia-o de jos" cu copilul. Desenaţi şi decupaţi formele, apoi explicaţi-i copilului să ia de jos forma pe care o veţi numi. Altă dată, alegeţi o formă şi spuneţi-i să o recunoască. În acest fel, veţi afla asupra cărei forme trebuie să insistaţi.

Îndemnaţi copilul să îndoaie formele din nou şi subliniaţi cum se poate obţine o formă diferită printr-o îndoitură. Pe o hârtie separată, faceţi câteva puncte în formă de cerc, pătrat, dreptunghi şi triunghi şi lăsaţi copilul să le unească cu un creion sau cu o carioca.

Ca o prelungire a acestei activităţi, identificaţi formele din nou şi îndemnaţi-l să caute ceva în cameră care are una dintre formele învăţate. Unele răspunsuri aşteptate ar putea fi: un tort rotund, o cutie pătrată sau dreptunghiulară, o carte pătrată sau dreptunghiulară, o bucată de plăcintă de formă triunghiulară. Puteţi include şi forma de oval, care este menţionată la vârsta de 3 ani, activitatea din Săptămâna 25.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai mare a formelor de bază;*
- *abilitatea de a identifica formele (cerc, pătrat, dreptunghi şi triunghi), prin observarea numărului de colţuri şi de laturi;*
- *coordonarea ochi - mână la îndoire şi unirea punctelor;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogăţirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 43

Magnetul magic

Faceţi rost de doi magneţi mici, puternici, din cei care ţin notiţele pe uşa frigiderului sau cumpăraţi doi magneţi în formă de U pentru această activitate. Adunaţi

o colecţie de obiecte cum sunt un nasture, o agrafă de hârtie, un creion cu capăt metalic, o sulă, un cleşte, o gumă de şters, o bucată de cretă, un mosor sau orice obiect nepericulos aflat la îndemână. Puneţi obiectele într-o cutie pentru a putea să le scoateţi oricând.

Ţineţi un magnet aproape de un cui de oţel şi lăsaţi-l pe copil să observe că este atras de magnet. Îndepărtaţi cuiul şi daţi-i copilului magnetul în mână. Explicaţi-i copilului cum să scoată un obiect din cutie şi să-l apropie de magnet. Dacă este atras de magnet, explicaţi-i să-l pună în partea stângă a cutiei. Dacă obiectul nu este atras de magnet, spuneţi-i să-l pună în partea dreaptă a cutiei. Lăsaţi-l să continue cu această activitate până când au fost sortate toate obiectele.

Număraţi câte obiecte au fost atrase de magnet. Număraţi câte obiecte nu au fost atrase de magnet. Întrebaţi copilul în ce parte sunt mai multe obiecte. Potriviţi obiectele unul câte unul pentru a dovedi în care parte sunt mai multe. Copilul va descoperi din această experienţă care număr este mai mare.

Folosiţi o hârtie, o farfurie de polistiren sau de plastic şi puneţi un magnet deasupra şi unul dedesubtul farfuriei, în linie cu cel de deasupra. Mişcaţi magnetul de dedesubt încet de-a lungul fundului farfuriei. Spuneţi-i copilului să privească mişcarea magnetului de deasupra. Lăsaţi-l să se joace astfel până se plictiseşte.

Altă dată, lăsaţi copilul să utilizeze magnetul singur şi să descopere în casă alte lucruri care sunt atrase de magnet, plimbându-se şi încercând mobila, lămpile, balamalele, clanţele, mânerul de la toaletă, uşa de la frigider etc.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea magnetismului;*
- *conştientizarea faptului că numai anumite obiecte sunt afectate de magnetism;*
- *abilitatea de a sorta obiectele după un criteriu;*
- *accentuarea simţului pipăitului pentru a simţi atracţia magnetului;*
- *uşurinţa de a rezolva probleme;*
- *explorarea liberă;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Trei ani - Săptămâna 44

Da sau nu

Această activitate poate fi realizată oricând şi este foarte bună pentru călătorie. Mai jos sunt câteva sugestii. Pot fi adăugate şi alte afirmaţii pe măsură ce copilul capătă încredere în puterile lui. Aceste afirmaţii trebuie să stimuleze gândirea copilului, să-l încurajeze să facă raţionamente corecte şi să pună mai multe întrebări. Rugaţi-l să vă răspundă la următoarele afirmaţii prin „da" sau „nu".

Iarba este roşie.
Stelele încep să licărească noaptea.
Păsările zboară în apă.
Pietrele sunt bune de mâncat.

O carte are pagini.
Plantele cresc în maşinile de spălat.
Norii sunt albi.
Paştele vine la Crăciun.
Aparatul de fotografiat ia medicamente.
Scaunul este pentru stat jos.
Mama găteşte în baie.
Focul poate fi periculos.
Pot să înot în cadă.
Pot să torn suc într-o furculiţă.
Pot să port mănuşi cu un deget.
Zăpada este fierbinte.
Zahărul este acru.
Tati poate să cumpere banane de la băcan.
Elefanţii sunt animale mici.
Peştii trăiesc în apă.
Port pantofi în urechi.
Maşinile au uşi.
Lămpile ne dau lumină.
Mama spală hainele cu maşina de spălat vase.

Această activitate dezvoltă:

- *obiceiul de a asculta;*
- *obiceiul de a gândi;*
- *abilitatea de a lua o decizie;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *abilitatea de asociere;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 45

Aruncă cleştele de rufe!

Adunaţi zece cleşti de rufe (dacă sunt coloraţi, activitatea poate deveni şi mai interesantă). Număraţi cleştii cu copilul. Puneţi cleştii într-o pungă de hârtie. Faceţi o linie cu un fir de lână sau cu o carioca ca o delimitare. Puneţi un castron gol sau un vas la mică distanţă de linia de graniţă.

Alegeţi un cleşte de rufe din pungă. Staţi în picioare în spatele liniei de start şi arătaţi copilului cum să ochească şi să arunce cleştele astfel încât să ajungă în castronul gol. Dacă nu aţi nimerit castronul la aruncare, încercaţi din nou. Spuneţi-i copilului că oricine face exerciţii progresează.

Lăsaţi copilul să ochească şi să arunce un cleşte de rufe în castron. Lăudaţi-l pentru a-l încuraja şi a-l face să încerce tot ce poate. Dacă ratează castronul, spuneţi-i: „Unul afară, încearcă şi unul înăuntru". Continuaţi până când toţi cleştii au fost aruncaţi. Număraţi cleştii care au nimerit castronul mai întâi. Invitaţi copilul să vă

ajute să număraţi. Lăudaţi-l chiar dacă nu a nimerit nici un cleşte. Invitaţi-l să vă ajute să număraţi cleştii care au rămas afară din castron. Rugaţi-l să vă spună care număr este mai mare: numărul de cleşti din castron sau cei care au ajuns afară din castron. Subliniaţi noţiunile de „în" şi „afară".

Repetaţi jocul şi subliniaţi cuvântul „mai mulţi". Atunci când simţiţi că a înţeles conceptul de „mai mulţi", povestiţi-i despre cuvântul „mai puţini". Evitaţi utilizarea acestor cuvinte până când nu v-aţi convins că a înţeles diferenţa. Va fi mai uşor să jucaţi jocul rugându-l să ţină minte unde sunt „mai mulţi" cleşti: în castron sau afară din castron. Apoi, altă dată, jucaţi jocul şi întrebaţi-l care număr este „mai mic": numărul de cleşti din castron sau numărul de cleşti din afara castronului? Atunci când copilul capătă mai multă îndemânare, castronul poate fi pus mai departe, ca o provocare în plus.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a ochi o ţintă;*
- *conştientizarea conceptului „zece" obiecte;*
- *o conştientizare mai bună a conceptelor „mai mult" şi „mai puţin";*
- *înţelegerea conceptelor „în" şi „în afara" unui obiect;*
- *abilitatea de a lua o decizie;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 46

Ascultă şi mişcă-te!

Alegeţi o masă joasă care este potrivită pentru a sta jos şi a merge dedesubt la un moment dat. Faceţi rost de o cutie tare, cam de dimensiunea copilului, pentru a se putea târî înăuntru. Puneţi masa şi cutia aproape de o fereastră şi o uşă care pot fi deschise sau închise cu uşurinţă. Lăsaţi copilul să aleagă o jucărie mică sau un animal de pluş pentru a-l folosi în această activitate.

Spuneţi-i să asculte şi să urmeze indicaţiile. Adresaţi-vă copilului pe nume şi spuneţi-i să pună jos jucăria sau animalul de pluş. Apoi începeţi să-i daţi comenzile de mai jos. Dacă nu a înţeles, repetaţi calm comanda încă o dată şi arătaţi-i copilului ce înseamnă.

Păşeşte peste jucărie.
Târăşte-te sub masă.
Intră în cutie.
Ieşi din cutie.
Deschide uşa.
Mergi în jurul jucăriei sau al animalului de pluş.
Stai în picioare între cutie şi masă.
Stai în spatele mesei.
Priveşte pe fereastră.
Priveşte în cutie.

Închide uşa.
Du-te spre fereastră.
Mergi înapoi cinci paşi.
Stai în picioare lângă masă.
Stai sub masă (dacă încape).

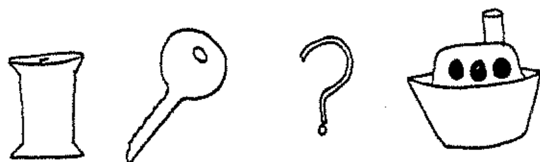
Această activitate ar trebui repetată des. Variaţiile comenzilor vor stimula interesul copilului şi îl vor motiva în continuare să le urmeze. Materialele ar trebui să fie schimbate. De exemplu, puteţi folosi patul, dulapul şi dulapul de jucării din camera copilului şi să-i daţi comenzi folosind diferite jucării alese pentru a fi puse în timpul activităţii.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta;*
- *concentrarea pentru urmărirea indicaţiilor;*
- *o conştientizare mai bună a conceptelor spaţiale;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *simţul pipăitului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 47

Ce lipseşte?

Adunaţi orice obiecte mici şi puneţi-le într-un şir. Iată câteva obiecte sugerate: un mosor, o cheie, o ceaşcă şi o jucărie.

Denumiţi obiectele de la stânga la dreapta şi încurajaţi copilul să le denumească independent pentru dumneavoastră. Spuneţi-i să se întoarcă cu spatele. Luaţi unul dintre obiecte şi puneţi-l în spatele dumneavoastră sau undeva unde copilul nu-l poate vedea. Rugaţi-l să se întoarcă cu faţa şi să vă spună ce obiect lipseşte. Lăudaţi-l dacă a răspuns corect. Dacă nu, arătaţi-i obiectul care a lipsit şi repetaţi jocul.

Dacă micuţului îi place jocul, schimbaţi poziţiile obiectelor pentru a stârni un interes mai mare.

Această activitate poate fi variată folosind patru forme, patru culori, patru numere sau patru litere. Totuşi, recomand utilizarea formelor şi a culorilor înainte şi apoi introducerea numerelor şi literelor atunci când copilul le recunoaşte deja.

Această activitate dezvoltă:

- *memoria;*
- *abilitatea de a identifica obiecte nevăzute;*
- *abilitatea de a folosi repere vizuale pentru asociere si identificare;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 48

Spune-mi cum!

Discutaţi cu copilul despre ceva simplu, care poate fi gătit în bucătărie. Va fi mai interesant dacă este ceva ce îi place copilului să mănânce. Iată câteva sugestii:

Faceţi un sandviş cu unt de arahide şi jeleu.
Un bol de cereale cu fructe.
Preparaţi o portocală pentru mâncat.
Faceţi o şarlotă de ciocolată dintr-un amestec gata preparat.
Preparaţi un jeleu.
Faceţi un sandviş la grill.

Lăsaţi copilul să decidă dacă vrea să vă ajute. Întrebaţi-l cum se face.Spuneţi-i copilului să vă explice ce se face în primul rând, ce se face în al doilea rând, în al treilea rând etc. Ascultaţi-l şi încercaţi să preparaţi exact cum v-a spus. Ordinea poate să nu fie chiar aceeaşi sau pot să lipsească etape, dar trebuie să ascultaţi. Copilul se va uita şi vă va ajuta, putând să-şi dea seama de greşeli. Totuşi, o dată ce aţi terminat, revedeţi cu copilul ordinea logică a etapelor şi explicaţi-i de ce o anumită etapă trebuie să o preceadă pe cealaltă.

Copiilor le place să ajute în bucătărie. Repetaţi această activitate ori de câte ori aveţi ocazia şi veţi fi mirat cât de logică va fi ordinea propusă de copil.

Ca o prelungire a acestei activităţi, rugaţi copilul să vă spună cum se fac lucrurile şi în ce ordine. Iată câteva sugestii :

- pregătirea micului dejun;
- plantarea unei seminţe;
- îmbrăcarea unei jachete;
- spălatul hainelor;
- pregătirea unui picnic;
- punerea mesei.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a memora lucrurile făcute într-o anumită ordine;*
- *uşurinta de a rezolva probleme;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *disponibilitatea de a ajuta;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 49

Familiile

Spuneţi-i copilului că toţi membrii familiei sunt împreună pentru că sunt legaţi unul de celălalt. Sunt diferiţi în multe feluri, dar familiile au ceva in comun. Este numele de familie. Spuneţi-i numele său de familie şi repetaţi numele tuturor celor din

familie. Spuneți-i apoi numele său întreg. Rugați-l să-l repete. Dacă nu-l știe, exersați-l de mai multe ori înainte de a continua această activitate. La această vârstă, copilul ar trebui să-și cunoască numele întreg, sexul și vârsta. Data nașterii, numărul de telefon și adresa vor fi învățate mai târziu, treptat, dar ar trebui toate știute înainte de a intra la grădiniță.

O dată ce a înțeles conceptul de nume de familie, spuneți-i să asculte cuvintele pe care le veți spune. Spuneți-i că numele pe care le veți spune vor fi diferite; totuși, aceste nume ar trebui să-i amintească un anumit grup căruia îi aparțin. Deoarece sunt grupate împreună dintr-un anumit motiv, spunem că aparțin aceleiași „familii". Spuneți cuvintele „câine", „pisică" și „casă". Întrebați-l care sunt cele două nume care aparțin aceleiași familii. Copilul ar trebui să răspundă „pisică" și „câine", deoarece sunt animale și aparțin aceleiași familii. Casa nu este animal, deci nu aparține acestui grup.

Recapitulați următoarele cuvinte cu copilul și adăugați altele pe măsură ce vă gândiți la ele. Lăsați-l să se gândească la motivul pentru care cele două obiecte aparțin unei anumite familii. Puteți îmbogăți activitatea discutând despre fiecare familie cu el după ce copilul a reușit să identifice cele două lucruri aparținând unei anumite familii.

haină - jachetă - pătură	familia hainelor
carte - masă - scaun	familia mobilei
carte - mănușă cu degete - mănușă	familia hainelor
portocală - măr - curcan	familia fructelor
lampă - unu - doi	familia numerelor
autobuz - mașină - casă	familia mijloacelor de transport
TV - hamburger - cartofi prăjiți	familia mâncărurilor
pat - dulap - prosop	familia mobilei
pătură - floare - pom	familia plantelor
babețică - pătuț - tătic	familia lucrurilor bebelușului
taburet - șosete - pantofi	familia îmbrăcămintii
hârtie - mixer - toaster	familia aparatelor de bucătărie
mașină de spălat - uscător - terasă	familia aparatelor casnice
verde - roșu - vopsea	familia culorilor
pernă - urs - iepuraș	familia animalelor
biscuit - chifle - cuțit	familia pâinii
suc - lapte - cutie	familia băuturilor
valiză - cufăr - iarbă	familia lucrurilor pentru cărat haine
lingură - elicopter - avion	familia vehiculelor zburătoare
mic dejun - prânz - gumă	familia meselor

Aceste sugestii oferă ocazia de a discuta cu copilul dumneavoastră despre nenumărate lucruri diferite. Prin această experiență, îi veți îmbogăți cunoștințele și vocabularul, așa cum este nevoie pentru o gândire mai flexibilă și un raționament mai corect. Repetați această activitate în diferite momente. Utilizați-o ca pe un joc liniștit sau ca pe un joc de călătorie. Va fi utilă pentru a ține copilul ocupat și interesat.

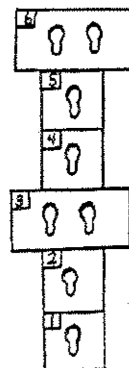
Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a noțiunii de familie și a numelui de familie;*
- *memorarea numelui întreg, a vârstei și a sexului;*

- *ușurința de a face asociații și raționamente;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 50

Șotronul

Întindeți un fir pe un covor pentru a face conturul unui șotron. Afară poate fi folosită creta sau poate fi folosit un băț pentru a desena liniile șotronului în nisip sau pe pământ. Dacă folosiți firul înăuntru, scrieți pe cartele separate numerele 1, 2, 3, 4, 5 și 6 și puneți-le în ordine în colțul din stânga sus al fiecărei case a șotronului. Dacă această activitate se desfășoară afară, numerele pot fi desenate în ordine în fiecare casă a șotronului. Identificați numerele pe rând împreună cu copilul.

Explicați-i cum să sară într-un picior în prima casă. Ar trebui să sară într-un picior în a doua casă și să ajungă în două picioare în cea de-a treia. Apoi va sări într-un picior în casa a patra, apoi în a cincea și cu două picioare în a șasea. Explicați-i să se întoarcă și să sară din nou în casa 1. Lăsați-l să sară șotronul de mai multe ori sau până se plictisește.

Altă dată, utilizați un obiect mic nepericulos și care nu se rostogolește. Spuneți-i copilului să-l arunce ușurel în prima casă. Dacă obiectul ajunge în această casă, ar trebui apoi să sară într-un picior în a doua casă, în a treia în două picioare, apoi să încerce în a patra, a cincea și pe două picioare în a șasea casă. În acest moment, ar trebui să sară într-un picior înapoi în același fel și să ridice obiectul care a fost aruncat în prima casă, înainte de a începe să sară. I se va explica jocul mai departe: obiectul va fi aruncat în a doua casă, copilul va continua să sară înainte și se va întoarce în casa a șasea și apoi, înapoi, va ridica obiectul din a doua casă. Copilul ar trebui să continue această activitate până când obiectul a fost aruncat în toate casele.

Dacă pare a avea dificultăți, copilul ar trebui să exerseze aruncatul obiectului în fiecare casă și apoi să înceapă săritul într-un picior și ridicatul obiectului din fiecare casă. Cu exercițiu, copilului îi va plăcea această activitate și în același timp va învăța să recunoască repede numerele 1 - 6. De asemenea, va deveni conștient de numărul care precede sau urmează un altul.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *ușurința de a ochi;*
- *o conștientizare mai bună a ordinii numerelor;*
- *ușurința de a-și menține echilibrul;*
- *ușurința de a identifica numerele 1 – 6;*
- *încrederea în sine și independența.*

Trei ani - Săptămâna 51

Termină fraza!

Aceasta este o activitate care stimulează gândirea şi exprimarea copilului. Spuneţi-i copilului că îi veţi spune o parte a unei propoziţii şi că el va trebui să o completeze. Spuneţi-i că propoziţia este un grup de cuvinte cu sens. Aceasta este o activitate care ar trebui repetată oricât de des. Este o activitate bună pentru călătorii.

Iată câteva sugestii:

Am fost la ....
O să merg în vacanţă să vizitez........................
Ieri eu..........................
Mami şi eu ne-am plimbat şi ....
Tati mi-a dat ....
Pomul este ....
Maşina mea ....
Mă cheamă ....
Sunt ....
Îmi place ....

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta;*
- *uşurinţa de a gândi şi de a asocia idei;*
- *memoria;*
- *libertatea de expresie şi dezvoltarea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 52

Acţiuni

Invitaţi copilul să asculte şi să facă acţiunea corectă. Dacă are dificultăţi cu oricare dintre aceste sugestii, nu vă grăbiţi şi exersaţi această acţiune înainte de a continua activitatea.

Iată câteva sugestii:

Sari în două picioare de cinci ori!
Sari într-un picior de trei ori!
Mergi pe vârfuri până când spun: „Stop"!
Bate din picioare uşor de şase ori!
Bate din palme de patru ori!
Mergi schimbând picioarele alternativ!
Numără: 1, 2 şi mergi până când spun: „Stop"!
Bate din picioare uşor de zece ori!
Sari în trei picioare (două picioare şi o mână) de trei ori!

Sari în patru picioare (două picioare şi două mâini) de cinci ori!
Târăşte-te precum un şarpe până spun: „Stop"!

Ca o prelungire a acestei activităţi, cântaţi următorul cântecel ritmat, ca şi cum copilul ar fi un ursuleţ.

„Ursuleţul Teddy, într-un picior el sare,
Ursuleţul Teddy în două picioare sare,
Ursuleţul Teddy în trei picioare sare,
Ursuleţul Teddy în patru picioare sare.
Ajunge, ursuleţ, poţi merge la culcare".

Copilul se va opri apoi şi se va odihni. Această activitate poate fi repetată nu numai pentru distracţie, dar şi pentru că este o activitate bună pentru antrenarea abilităţii motorii şi copilul învaţă să numere în ordine, de la unu la patru.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de asculta;*
- *obişnuinţa de a urma comenzile;*
- *coordonarea motorie;*
- *uşurinţa de a realiza o cerinţă un anumit număr de ori;*
- *încrederea în sine.*